

SMR-224

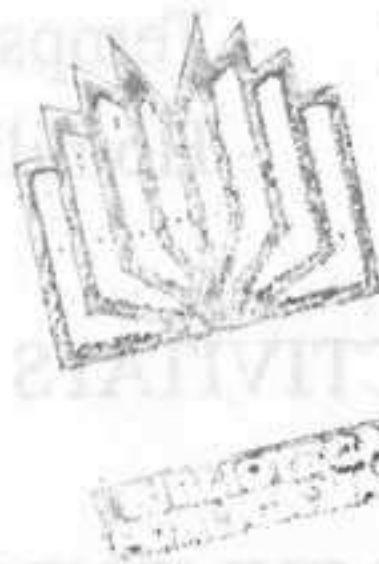
BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

Gener-Març, n. 1 - Any Jubilar de 2000

BUTLLETÍ OFICIAL

BISBAT DE MENORCA

Gener-Març, n. 1 - Any Jubilar de 2000

Imprimeix: Editorial Menorca, S.A.

Dipòsit Legal: MH-283/1992

Fotografia portada: Imatge de la inauguració de l'Any Jubilar a la Catedral.
Dia de Nadal 1999

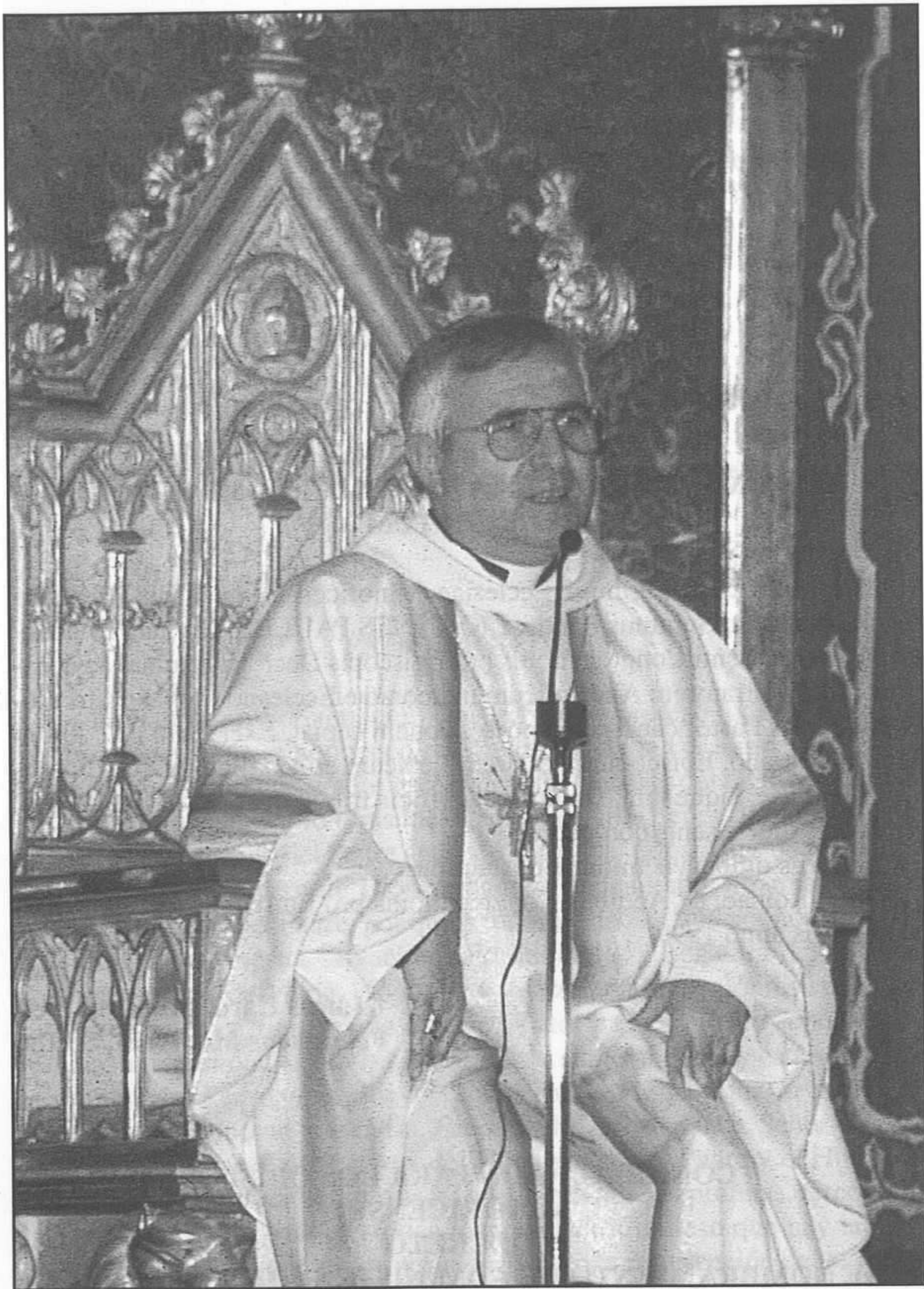
SUMARI

ADMINISTRADOR APOSTÒLIC	7
DECRET	11
- Nomenaments	
PRESA DE POSSESSIÓ	13
- A la Iglesia de Menorca	
- Crònica	
DOCUMENTS DEL SR. BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC	17
- Homilia del dia de Sant Antoni	
- "Creced en la pluralidad y no matéis el diálogo"	
- Temps de Quaresma, temps de gràcia	
- Homilia del Jubileu de les Confraries	
ACTIVITATS DEL SR. BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC	33
DOCUMENTS DEL SANT PARE I DE LA SANTA SEU	37
- Mensaje para su Santidad Juan Pablo II para la Cuaresma de 2000	
- Disposiciones para obtener la indulgencia jubilar	
SECRETARIA GENERAL	45
VICARIA GENERAL	47
- Carta als preveres. Recés de pregària al seminari	
- Carta als preveres. Setmana de Formació Teològica	
- Carta als preveres. Quaresma 2000	
- Carta en ocasió del dia del Seminari 2000	

JUBILEU 2000. CELEBRACIONS JUBILARS	55
- Crònica del Jubileu de l'any 2000	
- Carta dels fillets i filletes de Menorca als missioners menorquins	
- Jornada de perdó	
ORGANISMES DIOCESANS	63
- Full informatiu del Col·legi de Consultors. 23-12-99	
- Col·legi de Consultors. 24-12-99	
- Full informatiu del Col·legi de Consultors. 15-01-2000	
- Full informatiu del Col·legi de Consultors. 19-02-2000	
- Full informatiu del Consell del Presbiteri. 22-03-2000	
- Full informatiu del Col·legi de Consultors. 25-03-2000	
CRÒNICA DIOCESANA	73
AGENDA	81

MONS. JESÚS MURGUI SORIANO
ADMINISTRADOR APOSTÓLIC DE MENORCA

22	JUBILEU 2000. CELEBRACIONS	22
	- Crònica del Jubileu de l'any 2000	
7	ADMINISTRACIÓ	7
	- Carta dels fills i filles de Menorca als consellers	
	- menorsins	
11	DECRET	11
	- Torna de perdó	
	- Nomenament	
63	ORGANISMES DIOCESANS	63
61	PRESA DE POSSESSIÓ	61
	- Full informatiu del Col·legi de Consellers	
	- Col·legi de Consellers. 24-12-99	
	- A la Iglesia de Menorca	
	- Full informatiu del Col·legi de Consellers. 12-01-2000	
	- Full informatiu del Col·legi de Consellers. 19-02-2000	
17	DOCUMENTS DEL SANT PARE	17
	- Full informatiu del Col·legi de Consellers	
	- "Crec en la pluralitat i no en la unitat"	
73	CRÒNICA DIOCESANA	73
	- Temps de Quaresma	
	- Homilia del Jubileu de les Confraries	
81	AGENDA	81
83	ACTIVITATS DEL SR. BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC	83
37	DOCUMENTS DEL SANT PARE I DE LA SANTA SEU	37
	- Missatge para sa Santitat Juan Pablo II para la Quaresma de 2000	
	- Disposicions para obtenir la indulgencia jubilar	
45	SECRETARIA GENERAL	45
47	VICARIA GENERAL	47
	- Carta als preveres. Rocés de pregària al seminari	
	- Carta als preveres. Setmana de Formació Teològica	
	- Carta als preveres. Quaresma 2000	
	- Carta en ocasió del dia del Seminari 2000	

MONS. JESÚS MURGUI SORIANO
ADMINISTRADOR APOSTÒLIC DE MENORCA

ADMINISTRADOR APOSTÓLICO

MINORICENSIS DE ADMINISTRATORIS APOSTOLICI NOMINATIONE DECRETUM

Ad consulendum regimini Ecclesiae Minoricensis, quae die 19 huius mensis vacabit, Summus Pontifex IOANNES PAULUS, Divina Providentia PP. II, praesenti Congregationis pro Episcopis Decreto nominat ac constituit Administratorem Apostolicum memoratae Ecclesiae, donec illius diocesis novus Pastor canonicam possessionem capiat, Exc. mum P.D. Iesum Murgui Soriano, Episcopum titularem Letaeum et Auxiliarem archidioecesis Valentinae, eique iura, facultates et officia tribuit quae, ad normam iuris, Episcopis dioecesanis competunt.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Congregationis pro Episcopis, die 18 mensis Decembris anno 1999.

† Lucas Card. Moreira, Pref.
† Franciscus Monterisi, Secret.

CONGREGACIÓN PARA LOS OBISPOS MINORICENSE DECRETO DE NOMBRAMIENTO DE ADMINISTRADOR APOSTÓLICO

Para atender al gobierno de la Iglesia de Menorca, que quedará vacante el día 19 de este mes, el Sumo Pontífice JUAN PABLO, por la Divina Pro-

videncia Papa II, nombra y constituye, por el presente Decreto de la Congregación para los Obispos, Administrador Apostólico de la mencionada Iglesia al EXCMO. P. D. JESÚS MURGUI SORIANO, Obispo titular de Lete y auxiliar de la Archidiócesis de Valencia, hasta que tome posesión canónica de aquella diócesis un nuevo Pastor; y le concede los derechos, facultades y deberes que competen a los Obispos diocesanos según la norma del derecho.

No obstante en modo alguno nada en contrario.

Dado en Roma, en el Palacio de la Congregación para los Obispos, el día 18 del mes de diciembre del año 1999.

† **Lucas Card. Moreira**, Prefecto
(rubricado)

† **Francisco Monterisi**, Secretario
(rubricado)

PROFESIÓN DE FE

Yo, Jesús Murgui Soriano, creo con fe firme y profeso todas y cada una de las verdades que se contienen en el Símbolo de la Fe, a saber:

Creo en un solo Dios, Padre todopoderoso, Creador del cielo y de la tierra, de todo lo visible y lo invisible. Creo en un solo Señor, Jesucristo, Hijo único de Dios, nacido del Padre antes de todos los siglos: Dios de Dios, Luz de Luz, Dios verdadero de Dios verdadero, engendrado, no creado, de la misma naturaleza del Padre, por quien todo fue hecho; que por nosotros, los hombres, y por nuestra salvación bajó del cielo, y por obra del Espíritu Santo se encarnó de María, la Virgen, y se hizo hombre; y por nuestra causa fue crucificado en tiempos de Poncio Pilato; padeció y fue sepultado, y resucitó al tercer día, según las Escrituras, y subió al cielo, y está sentado a la derecha del Padre; y de nuevo vendrá con gloria para juzgar a vivos y muertos, y su reino no tendrá fin. Creo en el Espíritu Santo, Señor y dador de vida, que procede del Padre y del Hijo, que con el Padre y el Hijo recibe una misma adoración y gloria, y que habló por los profetas. Creo en la Iglesia, que es una, santa, católica y apostólica. Confieso que hay un solo bautismo para el perdón de los pecados. Espero la resurrección de los muertos y la vida del mundo futuro.

Creo con fe firme, también, todo aquello que se contiene en la Palabra de Dios escrita o transmitida por la Tradición y que, para ser creído como divi-

namente revelado, se propone por la Iglesia, sea mediante un juicio solemne, sea mediante el Magisterio ordinario y universal.

Acepto, asimismo, y retengo firmemente todas y cada una de las enseñanzas sobre la fe y las costumbres propuestas por la Iglesia de modo definitivo.

Además, me adhiero, con religioso sentimiento de voluntad y entendimiento, a las enseñanzas enunciadas tanto por el Romano Pontífice como por el Colegio de los Obispos cuando ejercen el Magisterio auténtico, aunque no intenten proclamarlas con un acto definitivo.

Ciudadella, a 23 de diciembre de 1999.

† **Jesús Murgui Soriano**

Administrador Apostólico de Menorca

JURAMENTO DE FIDELIDAD

Yo, Jesús Murgui Soriano, al asumir el Oficio de Administrador Apostólico de Menorca, prometo mantenerme siempre en comunión con la Iglesia católica, tanto en lo que exprese de palabra como en mi manera de obrar.

Cumpliré con gran diligencia y fidelidad las obligaciones con que me vinculo a la Iglesia, tanto universal como particular, en la que he sido llamado a ejercer mi servicio, según lo establecido por el Derecho.

En el ejercicio del ministerio que me ha sido confiado en nombre de la Iglesia, guardaré íntegro el depósito de la fe y lo transmitiré e ilustraré fielmente; evitando, por tanto, cualquier doctrina que le sea contraria.

Seguiré y fomentaré la disciplina común de toda la Iglesia, y observaré todas las leyes eclesíásticas, ante todo aquellas contenidas en el Código de Derecho Canónico.

Que Dios me ayude y estos santos Evangelios que toco con mis manos.

Ciudadella, a 23 de diciembre de 1999

† **Jesús Murgui Soriano**

Administrador Apostólico de Menorca

NOMENAMENTS

Nos, el Doctor Jesús Murgui Soriano, per la gràcia de Déu i de la Seu Apostòlica, Bisbe Titular de Lete i Auxiliar de la Seu Metropolitana de València, en iniciar el meu ministeri d'Administrador Apostòlic "ad nutum Sanctae Sedis", de la Diòcesi de Menorca, amb la confiança posada en el Senyor, consider de summa importància, per dur a terme la meva missió, partir de la realitat concreta d'aquesta porció del Poble de Déu.

Havent-me estat conferida potestat episcopal ordinària, vicària del Romà Pontífex (Cf. c. 331), a partir del dia de la meva presa de possessió com a Administrador Apostòlic de la Diòcesi de Menorca, que va tenir lloc el passat 23 de desembre, i per tal de complir el principi jurídic vigent durant aquest període de temps: sede vacante, nihil innovetur (Cf. c. 428. 1), encara que el temps, les necessitats pastorals i de govern i el meu coneixement de les persones i de les coses podria exigir, sobretot si es perllongàs bastant el període d'Administració Apostòlica, variacions en els nomenaments en relació a allò que dispòs per a aquesta fase inicial, demanant a Déu que l'Església pugui donar-nos prest el Bisbe successor de l'Excm. i Rvdm. Sr. Francesc Xavier Ciuraneta i Aymí en la Seu menorquina i desitjant que des del començament del meu ministeri estigui degudament atès el règim ordinari i de govern d'aquesta Diòcesi, tal com ja vaig expressar verbalment davant el Col·legi de Consultors el passat dia 23 de desembre:

Nomeno Vicari General, a tenor del c. 477, a l'Ilm. i Rvdm. Sr. Sebastià Taltavull Anglada, que ho era ja de l'anterior Bisbe, fa poc traslladat a l'Església de Lleida.

I desitjant que des del començament del meu ministeri la justícia s'administri fidelment, promptament i degudament en la Diòcesi, confirm, segons

el c. 1420, a l'Ilm. i Rvdm. Sr. Gerard Villalonga Hellín, en el seu ofici de Vicari Judicial.

Es també el meu desig que l'organització de la Cúria no pateixi cap col·lapse i no cessi en el seu correcte funcionament. Per tant, crec oportú, i així ho dispòs, que quedin confirmats en el seu Càrrec de Canceller-Secretari el M.I. Sr. Francesc Triay Vidal, i els càrrecs menors de la Cúria diocesana.

També dispoço que els responsables individualment o col·legialment de l'acció pastoral de la Diòcesi, tant els Arxiprests, els Delegats diocesans, els Presidents de Comissions, Juntes i Consells Diocesans, com els Consiliaris i dirigents d'altres Associacions, quedin confirmats en els seus càrrecs. Amb tots ells esper tenir prest contactes directes.

Finalment, assumesc els organismes consultius del Consell de Presbiteri i del Consell de Pastoral segons els ordenament que tenien i en les persones que els integraven durant el pontificat del Bisbe anterior, de grat record, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta i Aymí.

D'acord amb el cànon 186, queden prorrogats en la titularitat del seu Ofici eclesiàstic, aquells als quals s'ha acomplert els temps per al qual varen ser nomenats.

Que el Senyor i la seva Santíssima Mare, la Mare de Déu del Toro, ens ajudin en aquest nou caminar de l'Església de Déu que peregrina a Menorca.

Donat a Ciutadella de Menorca, a disset del mes de gener de l'Any Jubilar 2000, solemnitat de Sant Antoni Abat, Patró de Menorca.

† **Jesús, A.A. de Menorca**

Per manament de la S.E.R.,

El Canceller-Secretari

Francesc Triay i Vidal

PRESA DE POSSESSIÓ

A LA IGLESIA DE MENORCA

Queridos hijos de la Iglesia en Menorca:

Mañana, día 25, celebraremos el nacimiento de Nuestro Señor Jesucristo. Celebraremos el gran acontecimiento: Dios se ha hecho hombre. Ha venido a nosotros para darnos la vida y la luz que brilla para siempre. Tanto nos ha querido y nos quiere.

Jesucristo ha querido nacer y venir a nosotros en suma sencillez. A mí la Providencia, por medio del Papa Juan Pablo II, me trae a vosotros para hacerle presente a Él, sirviéndoos como Pastor, como Administrador Apostólico de esta bendita diócesis. Mi mayor deseo es que mi presencia en Menorca, sirva a su presencia.

No confío, en absoluto, en mí mismo. Confío en Dios, que me ha traído. Confío en vuestra ayuda, fruto de la bondad que el Espíritu Santo ha sembrado en vosotros, querida Iglesia, durante siglos.

Estoy seguro que la intercesión de Nuestra Señora de Monte Toro y vuestras oraciones harán de mí el servidor que el Señor quiere que sea para vosotros.

Santa Navidad en el inicio del Gran Jubileo. Con mi bendición y afecto,

† **Jesús Murgui Soriano,**
Administrador Apostólico de Menorca.

Ciudadella de Menorca, 24 de diciembre de 1999.-

CRÒNICA

Monsenyor Jesús Murgui Soriano, nou Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca

La Santa Seu va fer públic el nomenament del bisbe auxiliar de València, Mons. Jesús Murgui Soriano, com a Bisbe Administrador Apostòlic de la diòcesi de Menorca, el dissabte a matí, dia 18 de desembre. La notícia, feta pública per Nunciatura Apostòlica d'Espanya, es va comunicar oficialment al Bisbat de Menorca.

DADES PERSONALS DE MONS. JESÚS MURGUI SORIANO, BISBE AUXILIAR DE VALÈNCIA I ADMINISTRADOR APOSTÒLIC DE MENORCA.

Nascut a València el 17 d'abril de 1946, es traslladà des de petit a Aldaia, poble on els seus pares s'instal·laren. Fill d'una família amb profunda i sòlida formació religiosa i humana, juntament amb tres germans més.

Va cursar estudis eclesiàstics al Seminari Metropolità de Moncada (València) a on va ingressar a l'edat de deu anys, i va ser ordenat prevere pel llavors arquebisbe de València, Mons. José García Lahiguera, el 21 de setembre de 1969.

El seu primer destí va ser de coadjutor de la parròquia de l'Assumpció de Nostra Senyora de Alaquás, al 1969, a on havia exercit un any de diaconat.

Va obtenir la Llicenciatura en Teologia per la Pontifícia Universitat de Salamanca el 1970, a la que estava llavors afiliat el Centre d'Estudis Eclesiàstics del Seminari de València.

Va ser el primer rector de la parròquia de Nostra Senyora de l'Olivar de Alaquás, en 1973, on va comptar amb la gran col·laboració dels actuals bisbes de Cartagena-Múrcia i Tortosa, Mons. Manuel Ureña Pastor (que va ser Administrador Apostòlic de Menorca després que el bisbe Antoni Deig prengué possessió de Solsona) i de Mons. Javier Salinas Viñals, respectivament. Els dos han estat bisbes d'Eivissa i Formentera.

Mons. Jesús Murgui Soriano va ser nomenat Consiliari Diocesà del Moviment Junior d'Acció Catòlica el 1973. I el 1976, Consiliari Diocesà de l'Acció Catòlica General de Joves.

Destinat al Pontifici Col·legi Espanyol de Roma, el 1978, per a cursar estudis de Teologia en la Pontifícia Universitat Gregoriana, on aconseguí el doctorat en Teologia el 1982, defensant una tesi sobre "Parròquia i Comunitat en l'Església Espanyola del Postconcili", que després va publicar l'editorial valenciana Edicep.

La pastoral parroquial sempre ha estat l'àmbit eclesial de preferència per a la seva reflexió i acció, ja que entén, que la vida de les comunitats parroquials és clau per a la vitalitat d'una diòcesi.

El 1982 va ser nomenat rector de Sant Jaume Apòstol, de Moncada; i el 1986 rector de Santa Maria d'Ontinyent, a on va desenvolupar una gran tasca en coordinació pastoral amb les altres parròquies de la població. Al setembre de 1993 va ser nomenat Vicari Episcopal de la Vicaria "Llíria-Via Madrid" de l'arquebisbat de València, succeint a Mons. Javier Salinas.

El 25 de març de 1996, festivitat de l'Anunciació, va ser nomenat Bisbe Auxiliar de València, essent consagrat l'11 de maig de 1996, a la Catedral de València.

Mons. Murgui ha estat sempre un gran treballador de la pastoral diocesana. Destaca per la seva senzillesa de tracte, entrega generosa i desinteressada a les parròquies en les que ha exercit el seu ministeri i per l'atenció que ha dedicat, de manera particular, als sacerdots de la que va ser la seva Vicaria Episcopal, així com la seva fidelitat a l'arquebisbe de València, Mons. Agustín García-Gasco y Vicente.

El Bisbe Jesús Murgui es reuneix, a Lleida, amb el Col·legi de Consultors de Menorca

A la celebració de Lleida hi assistí el nou Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca i auxiliar de València, monsenyor Jesús Murgui Soriano. Al llarg del dia va tenir ocasió de parlar amb el bisbe Francesc Xavier Ciurana i reunir-se amb els membres del Col·legi de Consultors desplaçats a Lleida. És a dir, amb Mn. Miquel Anglada, Mn. Sebastià Taltavull, Mn. Francesc Triay i Mn. Gerard Villalonga. Dirigint-se a la delegació de MCS de Menorca va expressar la seva primera salutació als menorquins:

“A les portes de Nadal i del començament de l'Any Jubilar, recentment nomenat, com estic, Administrador Apostòlic de la diòcesi de Menorca, vull enviar la meua salutació més cordial per a tots: pels meus germans capellans, els religiosos i religioses, pels laics, i tota la gent de bona voluntat, d'aquesta preciosa illa que és Menorca. He tingut oportunitat d'estar tan sols uns dies a Menorca. Concretament aquest passat estiu, però la veritat és que vaig quedar prendat del paisatge, de la llum, de la gent, dels costums, de tantes coses. Desitjo de cor poder prestar, el temps que Déu vulgui, un bon servei a tots vostès. Hem poso a la disposició de tots, perquè en definitiva, ser bisbe és ser servidor de tot el Poble de Déu. Amb aquest desig i aquesta il·lusió veng a Menorca. Li deman a nostre Senyor i a la Mare de Déu del Toro que m'ajudin i em sostinguin per a ser un servidor bo de tots vostès. Bon Nadal, un abraç i fins prest”.

23 de desembre, presa de possessió del Bisbe Jesús Murgui

En un acte íntim, però intensament viscut, el nou Administrador Apostòlic de Menorca, Mons. Jesús Murgui Soriano, va prendre possessió de la diòcesi menorquina al saló principal del Palau Episcopal, davant els membres del Col·legi de Consultors. Després de presentar les Lletres Apostòliques va pronunciar la Professió de Fe i va signar els documents pertinents.

Així mateix va saludar als membres de la Cúria Diocesana i va atendre als mitjans informatius presents al Palau. Poc després es va desplaçar al santuari de la Mare de Déu del Toro, a on es reuní amb els preveres de la diòcesi, per a compartir un primer canvi d'impressions i compartir la taula. Al llarg de la tarda va visitar alguns preveres malalts i els dos monestirs contempla-

tius de la diòcesi, les Concepcionistes de Maó, i les Clarisses de Ciutadella.

En el seu primerencontre amb els Mitjans de Comunicació va voler fer una crida a tots els menorquines a assistir a la Inauguració del Gran Jubileu de l'Any 2000, el Dia de Nadal a la Catedral menorquina, a les 12 del migdia, a fi de viure en joia "aquest any de gràcia".

Inauguració de l'Any Jubilar del 2000, DIA DE NADAL 1999

El dia de Nadal a migdia, la Catedral es tornava a omplir de fidels per a celebrar el naixement de Jesucrist i l'inici del Jubileu de l'Encarnació de l'Any 2000, presidit pel Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano.

Els ritus inicials de l'obertura de l'Any Sant van donar el toc de novetat a aquesta celebració. L'entrada per la porta major, les monicions explicatives, així com la lectura de l'Evangelí donaven pas a la processó d'entrada encapçalada per monsenyor Murgui, que portava l'Evangelari a les mans, signe de presència de la Paraula de Déu enmig del poble.

En la seva primera homilia a tota la diòcesi, el Bisbe Jesús va encoratjar tota la comunitat diocesana a treballar i viure el Jubileu intensament. Dirigint-se a tots els cristians va afirmar que "cal estar il·lusionats en aquest Any Jubilar perquè el Senyor ve a visitar-nos".

DOCUMENTS DEL SR. BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC

HOMILIA DEL DIA DE SANT ANTONI

17-gener-2000

CATEDRAL DE MENORCA

Mons. Jesús Murgui Soriano, Bisbe Administrador Apostòlic

Dignes autoritats,
germans meus capellans,
i germans tots,

Tenim un goig molt gran aquest matí de poder celebrar aquesta Eucaristia en el gran dia, per a tota Menorca, que és el dia de Sant Antoni. I tenir així, una vegada més, l'oportunitat de poder recordar allò que va ser la seva vida, el seu itinerari personal, fa molt de temps, però, que va ser tal, que es va convertir en llum i referent per a molta gent, durant generacions. També aquí, pels vostres avantpassats.

No hi cap dubte que segueix essent l'obra de Sant Atanasi "De vita Antoni" el gran document històric de l'antiguitat que ens posa davant del misteri i la grandesa d'un gran cristià, d'un home de fe, d'un creient. S'ha vist, quasi sempre que s'ha predicat d'ell, que el més significatiu és el punt en que Sant Antoni va viure de forma radical les paraules que acabem d'escoltar a l'Evangelí. Essent molt jove, i només preocupat per mantenir un germana petita, va ser capaç de deixar-ho tot, i posar-se en camí de recerca total i absoluta de Déu, del sentit de la seva vida, de la felicitat. Però en Sant Atanasi, més encara que aquell fet, apareix destacat com aquell home que cercava la soledat, molt prest l'Esperit treballà en ell de tal manera que l'omplí d'una gran saviesa. Li va transformar fins i tot el físic, l'omplí de pau, enmig de moltes proves i temptacions. I homes de tot arreu, importants

i menys importants, emperadors i eclesiàstics, que volien portar-li problemes de l'estat i de l'Església de llavors, el buscaven perquè descobrien en ell una font de pau, de serenor, de saviesa, d'equilibri, d'esperança, de llum en temps de foscor com ho eren els temps en que visqué Sant Antoni.

La Paraula de Déu que hem escoltat ens ha donat les claus d'aquesta vida i aquest miracle que va ser la seva vida mateixa. Aquesta primera lectura que parlava de com Déu fica a prova aquell que és estimat per ell. De com Déu ens va madurant, no en carícies, sinó en dificultats. De com, deia textualment el llibre de l'Antic Testament que hem escoltat, "va provant els justs com l'or en el crisol". Va purificant, provant, ficant a prova la nostra fe, la nostra esperança i la nostra fidelitat. Per això el salm deia "Feliç l'home, beneït l'home" que és capaç, enmig de tantes dificultats i proves, d'esperar en el Senyor, de creure en el Senyor. Però era la segona lectura que ens ficava en la clau fonda de totes aquestes actituds i de la vida de Sant Antoni. "Res -deia Sant Pau- ens pot apartar de l'amor que el Pare ens té en Jesucrist". Ni la mort, ni les desgràcies, ni la soledat, ni la persecució... Res, absolutament res ens pot apartar d'aquest amor entranyable que Déu ens té. Ser cristià es comença a ser de veritat quan descobrim que Déu, no només ens vol, sinó que em vol. Que la història de la Salvació, la Bíblia sencera, de la Revelació sencera és una història d'amor. I sobretot, quan veig que la meua petita història de la salvació és una història que Déu Pare va teixint, dia a dia, problema a problema, solució a solució, en el meu viure. Sentir-me volgut per Déu. Sentir-me fill de Déu. Sentir-me predilecte de Déu. Saber que des de la seva Providència es preocupa de mi, està pendent de la meua felicitat, de cada un de vosaltres. És la força i el motor per arribar a la saviesa i a la llibertat que van ser les claus de la vida de Sant Antoni.

Avui germans vivim massa de pressa. Avui germans vivim esclavitzats a tantes coses en una societat consumista com és aquesta. N'hi ha que comprar! Hi ha que tenir! Anem desesperats per comprar i per tenir! Vivim desesperats quan entrem en la dinàmica de tenir fama, de ser importants, de tenir càrrecs, que parlin bé de mi... Caiguem en una gran esclavitud de viure dependents de la imatge, del que diuen o del que poden pensar. Quantes cadenes tenim en els nostres temps! Quantes noves esclavituts i velles tenim en els nostres dies! Sant Antoni és un missatge i una bandera de llibertat. Sant Antoni és un missatge que ve a dir-li a l'home: no siguis pobret, no siguis desgraciat, sigues feliç. Poques coses són, però molt fondes i importants són les que et donaran la felicitat. No visquis fora de tu dependent de tantes tonteries que no donen la felicitat, ni l'equilibri, ni la sere-

nor. Entra dins de tu mateix com deia Sant Agustí. I busca dins a Déu i el teu “jo” fons, la teva veritat. No visquis en la superfície, no siguis superficial. No siguis un titella pendent del que diuen o del que passa, de l’aire d’on ve en cada moment. Sigues tu mateix. Te dins teu a Déu mateix, perquè Déu et dóna pes, serenor, fortaleza en la vida. No siguis un no res. Siguis realment el que Déu demana, ansia i espera de tu.

Germans, penso que avui, davant Sant Antoni, davant la Paraula de Déu tant clara que hem escoltat, podríem pensar cada u, a on tenim les nostres cadenes? A on tenim que trencar les nostres cadenes? A on estan els ídols que ens porten de cap, ens lleven la son, ens priven de la felicitat i ens estam matant? Que avui, fos un dia de llibertat, d’alliberació de nosaltres mateixos, de tantes coses que ens esclavitzen, ens trenquen, ens donen foscor i infelicitat. Tant de bo fos un dia de donar un pas, per la gràcia de Déu, a la llum i a la llibertat d’Ell, de néixer a la llum i a la gràcia que ens ve a regalar, sobretot en aquest Any Sant Jubilar. Us animo a aquest propòsit a que aquest any sigui un any preciós per a tota l’Església de Menorca, d’una autèntica alliberació dels pecats, de les cadenes, de les esclavituds, de les tonteries que ens lleven gràcia i felicitat, llum i claredat, per a viure en saviesa i felicitat plena. Un any de llibertat, de gràcia, de tornar al Senyor, de començar de nou, d’arribar a ser el “jo” que Déu ha sembrat i espera, net i lliure, en cada un de nosaltres.

També és un dia, que per ser el Dia de Menorca, m’encantaria que com a creients, els que estam aquí, pregàrem a Sant Antoni perquè ens intercedeixi davant el Senyor per a tota la nostra illa, per tota la nostra Església, per tota la nostra societat. Recordo que anit mateix, en l’acte de lliurament dels premis Protagonistes i d’Editorial Menorca, vaig haver de dir algunes coses i vaig dir-les de tot cor. Vaig dir, que un quan ve de fora descobreix, immediatament, que aquesta illa no és una illa, sinó que és una autèntica joia, un autèntic regal de Déu, la naturalesa que us envolta i que Déu us ha donat. I que teniu la santa obligació de voler-la i cuidar-la com el que és: una realitat única, preciosa, una autèntica joia i regal de Déu, generació en generació. A tots els fills d’aquesta terra jo els hi deia aquesta nit: cuideu-la, que no us la trenquin!

Deia també que he descobert en vosaltres un gran amor a la història, les arrels i a la identitat menorquina. I els deia: sigueu valents, cuideu aquestes arrels, no tolereu que ningú les esborri. Sou vosaltres. És la vostra identitat. Són els vostres pares, els vostres avis que estan soterrats. Però, penseu que la història, per a un creient que creu en el Déu viu, no són pedres i llibres morts. No deixem que quan parlem d’història només parlem de

pedres. Per a mi el més important és la cultura, el missatge que hi ha darrere, de fe i de valors, que van crear aquestes pedres. Per a mi, quan veig una pedra en Menorca, no m'importa tant com és, sinó que tracto de veure a darrere el rostre, la imatge, el missatge, l'amor, la fe cristiana, l'entusiasme, el missatge escrit en pedra dels vostres avantpassats. Transmeteu, no una història feta de còdols i de fulles que no parlen, sinó història viva, transmetent i educant en les noves generacions la fe que va fer néixer els monuments, majoritàriament, que habiten aquesta illa. No deixeu història morta només, sembreu els valors, la fe cristiana, tot allò que ha fet possible la història de Menorca; l'esperança, el que va sostenir els vostres pares en moments més difícils coneguts per tots.

Finalment deia, que el més important que té Menorca no és la natura i ni tan sols les pedres. Sou vosaltres. Són vostès. Menorca són els menorquins! Menorca ha de ser la gran família, ampla i lliure, de tots els menorquins! I per tant, jo li demanava al Diari Menorca i em demano a mi com Església que, entre tots, tinguem un compromís ben clar, amb una illa que jo he descobert rica en pensament, plural en pensament, un autèntic mosaic, no només d'homes i dones, sinó de grups i d'iniciatives, que respecteu i cuideu aquesta gran riquesa que sou. Però, no per trencar-vos entre vosaltres. No per tirar-vos les idees al cap com si fos un martell. Defensar un ideal no és anar contra ningú. És deixar-se complementar i voler enriquir els demés.

Jo vull una Església unida que sigui signe d'unitat en Menorca. Jo vull una Església harmonitzada sense banderetes, sense manies, sense capellans tancats en històries de fa cent anys. No vull un clero que sigui fòssil, esclavitzat perquè "em passà, i em digueren, i em feren". A això no n'hi ha dret! Jo vull una Església viva que mira, no enrere, sinó al davant. No vull fòssils en el meu presbiteri! No vull rectors que viuen d'històries passades! No vull capellans que estan tancats en el que va passar ni en el 60, ni en el 70, ni en el 80. No vull progressistes de fa vint anys, que no és progrés! La història no s'atura, la història va al davant. I per a mi la història és, sobretot, germanor, és diàleg, és família, és unitat. I no em servei una Església que no estigui unida perquè no serà, com deia el Vaticà II, sagrament d'unitat per a ningú.

Avui, Dia de Menorca, vull una Església espavilada; una Església serventa; una Església senzilla; una Església humil que no parla de servei, sinó que serveix; que no es queda en teories de fa vint anys, sinó que dóna la vida cada dia, i la sang si és precís, per als seus germans.

Menorca sou vosaltres. I per a mi Menorca és un tresor. I perquè m'he enamorat de Menorca us demano en nom del Senyor, que us fiqueu drets,

que us alceu i que no tolereu que us la trenquin, ni us esborrin les arrels. Però, sobretot, que sigueu família, que esborreu manies, que lleveu trinxes, que us doneu la mà, que sigueu germans.

Avui, Dia de Sant Antoni, repensar la saviesa cristiana, la llibertat cristiana en el cor de cada un de vosaltres. Però, també Dia de Menorca, Dia de l'Església en Menorca, demanar-li a Sant Antoni per la unitat, per l'amor, per una Església senzilla, per una societat de germans. Així sigui.-

A 17 de gener de 2000,
festa de Sant Antoni, patró de Menorca.

† **Jesús Murgui Soriano,**
Administrador Apostòlic de Menorca.-

“CRECED EN LA PLURALIDAD Y NO MATÉIS EL DIÁLOGO”

Monseñor Jesús Murgui apeló en su intervención a la importancia de la educación como reto de la sociedad del futuro e instó a

“Es Diari” a ser elemento de armonía y unidad de los menorquines

“Mi salutación más cordial a todas las personalidades que nos honran con su presencia y mi sincera felicitación a todas las personas, jurado, miembros de la editorial que han hecho posible este acto. No había estado nunca y me he quedado impresionado, no sólo de la asistencia, sino del buen ambiente que hemos estado viviendo esta noche.

Querría en primer lugar expresar mi más sincera felicitación a todas las personas que han sido galardonadas en los premios de Editorial Menorca. Pero yo destacaría, porque pienso que han sido especiales, los premios “Protagonistas” que han dado ustedes esta noche.

La entidad que acaba de recibir el premio por su mérito deportivo deja entrever detrás de las personas que lo integran mucho más que un club. Son gente que tiene un amor grande a personas que necesitan mucho cariño y querría ver reflejados en ellos a tantos colectivos de Menorca que invierten su tiempo en los demás. Por tanto, no sólo por el premio, sino por lo que ustedes representan, mi cordial enhorabuena.

Después querría también subrayar ese segundo premio de “Protagonistas” que se ha concedido a los padres salesianos en su centenario porque, en definitiva, es un premio también con mucha raíz y mucha sustancia, al

pensar en la cantidad de gente joven, de generaciones que han pasado por ese colegio, y por tanto, por la grandísima contribución que los padres salesianos han dado a Menorca durante tantos años.

Yo quisiera igual que en el caso anterior honrar con ellos a toda la gente que en esta isla durante generaciones en escuelas de Iglesia y en escuelas públicas de cualquier tipo han ofrecido su vida con mucha vocación para dar cultura y futuro a los hijos de Menorca.

Y finalmente, querría, en la persona del señor Onofre Janer, alcalde difunto de Ferreries, aparte de ese recuerdo emocionado que yo he querido compartir de cara a su señora y su familia, quisiera que esta noche, al pensar en él, al honrar su memoria, que dio la vida a su pueblo y a su fiesta, honrar de corazón a unas personas que en este tiempo nuestro a veces son muy poco comprendidas y muy poco valoradas. Me refiero a los políticos.

En nuestro país, en los últimos años ha habido tantas cosas que la sociedad se ha lanzado contra unas personas que en algunos casos habrán cometido errores gravísimos, pero que pueden haber deteriorado en un Estado democrático como el nuestro lo que es la vocación, sea el político del partido que sea, la tarea, el servicio de tipo político. Yo quisiera al recordar esta noche al señor Onofre que quedara una palabra de aliento y de reconocimiento a los políticos que sirven de corazón al pueblo de Menorca.

Al inicio de este reconocimiento a las personas, a los premiados, he empezado diciendo que quería también dedicar un reconocimiento a la entidad que está detrás del acto y detrás de los premios, el diario "Menorca" y Editorial Menorca. Quiero dar desde mi función actual, que aunque provisional es plena, mi palabra de apoyo a todos los trabajadores, a toda la gente que forma esa familia, esa empresa, y quisiera sobre todo pedirles que hicieran memoria de la gente que fundó el diario y de todas las personas que durante estos años han trabajado y han dirigido la entidad y han dado parte de su vida.

Me veo obligado, aunque gustosamente, a hacer memoria esta noche del señor Obispo Francesc Xavier Ciuraneta, que durante ocho años no sólo ha dado lo mejor de su vida por Menorca, sino que también ha tenido un gran honor de cara a esta casa, a esta editorial y a este diario.

Y a la hora de recordar su memoria, de agradecer su labor, quiero hacerlo recordando sus palabras pronunciadas aquí mismo hace unos años, cuando pedía al diario "Menorca" que viviera un triple servicio, un servicio a la visión integral de la persona, en una cultura como la nuestra donde en ciertos aspectos parece que el ser humano queda reducido a tener dinero, a disfrutar, a pasarlo bien, a no ver más allá de la pura materialidad que también somos.

Él hacía una llamada a servir a una visión grande, alta y amplia, del hombre y la mujer, viéndolos más que como materia, como una criatura que tiene alma, que tiene esperanzas, utopías, ideales, que tiene algo más que materialidad. El obispo mencionó como segundo servicio la fidelidad a la identidad católica cristiana, a los valores del Evangelio, a los que se debe el diario "Menorca". Él habló también de fidelidad al tiempo y al lugar, al hoy y sobre todo a Menorca.

Voy a ser un poco atrevido en lo que voy a decir ahora. Porque para una persona que vino tres días por Navidad y que esta semana lleva cinco días ha de estar un poco loco para empezar a hablar de Menorca. Pero como me apetece, voy a hacerlo. Quiero decir que para uno como yo que acaba de llegar pero que tiene ganas de fijarse y de aprender, de leer en los ojos, los paisajes, las personas, estoy muy impresionado de la preciosidad de la isla que tienen ustedes. Me he emocionado al ver cuánta riqueza de naturaleza, de preciosidad, guardan los rincones de esta isla.

Y si me impresiona la belleza de Menorca, no me ha impresionado menos el descubrir tanta riqueza en las personas, tanta personalidad, y en tan pocos kilómetros. Creo de veras y lo digo de corazón, que habéis sabido conservar una auténtica joya. Me atrevo a pedir os que la cuidéis y que sigáis luchando porque nadie os la destroce. Creo de veras que habéis valorado muchísimo vuestras raíces, vuestra riquísima historia. Me atrevo a pedir os que las cuidéis y que no permitáis nunca que nadie os la borre.

Con este propósito os animaría de corazón al que quizás es el reto mayor de este final o inicio de siglo: el futuro es el gran reto y para mí, la gran clave del futuro es la educación, la enseñanza. Los que estamos aquí, mejor o peor, somos fieles a unos valores. Pero ¿y los que vienen detrás?, ¿qué será de los niños y las niñas de Menorca? Para mí, la cultura y la historia no sólo es dejar piedras y libros viejos para los que vengan. Hay un gran amor a las piedras, y me parece importante. Pero el patrimonio vivo aún es más importante que las piedras.

Si no enseñamos a los que vienen detrás el significado de las cosas, si no somos capaces de transmitir la cultura subyacente que hay detrás de cada piedra, si no sabemos explicar la fe, los valores y los ideales que hicieron nacer los monumentos, los libros y las piedras, poco podremos dejar. La educación es la gran responsabilidad de la gente adulta de hoy. Corremos peligro de dejar un desierto, no de personas, pero sí de valores y de ideales detrás de nosotros. Por eso me atrevo a animaros a que la educación sea la principal tarea de la Iglesia y del poder civil, del periódico y de cualquier grupo social.

El objetivo es transmitir no sólo cosas, sino vida, ideales, valores. Por tanto, transmitid fe, transmitid valores, transmitid utopía, transmitid ideales. Lo que siempre ha movido la historia, lo que debe seguir moviendo la historia de Menorca hacia el futuro.

Pero para mí, como decía antes, sobre todo, más que la naturaleza y la historia, Menorca sois vosotros, ustedes. Menorca es el hogar de los menorquines. Os animo muchísimo a una cosa que para mí es muy importante: la unidad. Me llama mucho la atención la riqueza cultural que poseéis, pienso que sois muy espabilados. Quizás la historia, la geografía, os han hecho espabilar, tirar adelante con coraje. Salid adelante y sed como sois, espabilados.

En Menorca he descubierto una grandísima pluralidad de sensibilidades, de pensamientos, de corrientes, de grupos. Creced en la pluralidad, pero por favor, no matéis el diálogo, no os atrincheréis en las ideas. Luchad para que en Menorca se pueda siempre dialogar. Buscad sobre todo la unidad de la Isla por encima de los grupos y los intereses particulares.

Por eso, resumiendo y acabando, me gustaría que el “Menorca” sirviera para estas tres cosas: para seguir cuidando con mucho cariño esta joya que es Menorca; para traer a la luz su historia, sus raíces, pero sobre todo en un gran sentido pedagógico. No sólo fotos de piedras, no sólo retratos de fotos antiguas que están amarillas, sobre todo, los valores que hay detrás de la historia y de los hechos.

Y sobre todo debe ser un diario al servicio de todo lo bueno de Menorca, que ninguno de sus redactores disfrute nunca en ensañarse ni en dividir. Al contrario, debe ser un diario creador de armonía y de unidad.

Visca Sant Antoni! Muchas gracias”.

TEMPS DE QUARESMA, TEMPS DE GRÀCIA

Exhortació pastoral

Estimats fills de l'Església a Menorca:

En el marc únic de la celebració del Gran Jubileu, ens veim plenament immersos en aquest temps privilegiat per als creients que és la Quaresma. Temps de gràcia que ens menarà a la propera Setmana Santa i a preparar-nos per a reviure el Misteri Pasqual.

Tota la litúrgia quaresmal, que ja vivim, fa referència als valors que en el seu conjunt demanen i il·luminen el desenvolupament d'un camí de conversió, que afecta al nostre viure sencer com a creients.

Acompanyar el Senyor en la seva "pujada a Jerusalem" significa renovar l'opció d'unir-nos al seu misteri de mort i de resurrecció, que troba, en el fet d'abandonar-se a la voluntat del Pare i en la immolació per amor que vol salvar els homes, les seves expressions més autèntiques.

I. Tornar al Senyor

Aquests dies, des de la litúrgia cristiana, escoltam la crida a obrir-nos, a sortir de nosaltres mateixos, a tornar al Senyor. Obrir-nos, sortir, tornar, enfront de la permanent temptació de tancar-nos, de desconfiar, de deixar el Senyor.

Sintonitzar amb la fe cristiana és abandonar la falsa il·lusió de l'autosuficiència i de l'autarquia. Ser cristià significa, en primer lloc, reconèixer la pròpia insuficiència i deixar que Déu actui en la meua vida.

S'ha posat de relleu que en el pecat d'Adam, la clau de la seva gran errada, era la idea que arribaria a ser com Déu quan visqués de les seves soles forces, de la seva pròpia i única voluntat, autosuficient i orgullós.

En realitat davall això hi ha una idea equivocada de Déu, ja que Ell no es tanca en si mateix, sinó que la seva divinitat és donar-se i rebre en l'amor, donant-se i fent-se regal, do de si mateix.

L'home es fa semblant a Déu quan entra ell també en aquest moviment de donació de si mateix, quan s'obre i deixa de voler-se crear a si mateix, preparant-se perquè sigui Déu mateix el qui el creï.

Només podem ser en plenitud nosaltres mateixos en virtut de l'acció de Déu en la nostra vida.

Arribar a ser cristians suposa, doncs, una tasca real d'apertura i referència a Déu.

En aquests propers dies podrem veure exemples molt clars de tot això a l'Evangeli proclamat a les celebracions litúrgiques. Així el text de l'Evangeli del dia de sant Josep. Exemple claríssim d'home de fe, segons el cor de Déu, com un nou Abraham, se fia de Déu, de manera que el que Ell li assenyala determinarà la seva vida; el seu acte d'obediència a la veu de Déu serà la resposta a la voluntat misteriosa del Senyor, la seva apertura i disponibilitat a la voluntat de Déu seran determinants en la seva existència.

Obrir-nos a Déu, al seu amor, referir la nostra vida a la seva voluntat, a

allò que Ell vol de cadascú de nosaltres, són algunes de les grans claus d'aquest temps de Quaresma, i del ser cristià, en definitiva.

D'aquí a poques setmanes, en plena Setmana Santa, el passatge evangèlic de l'Oració de Jesús a l'Hort, estarà de bell nou davant els nostres ulls i aquí, de bell nou, també recordarem qualque cosa tan essencial en Jesús: obeir el Pare. Obeir fins a donar la vida, fins a beure el calze.

II. Desprendre's de si mateix

També aquests dies, al costat de les crides a obrir-nos a Déu, a referir-nos a la seva voluntat, a tornar a Ell, com tots els cristians, sentim múltiples invitacions, des de la litúrgia quaresmal, a seguir un camí de superació, d'esforç, d'alliberament i senyoriu, a la vegada, de nosaltres mateixos: prenent-nos seriosament la nostra vida, prenent-nos seriosament, ordenant el nostre viure des de Déu, desprenent-nos de tot el que ens destorba en el seguiment i fidelitat al Senyor.

Per refermar i madurar en la nostra identitat cristiana hem d'exercitar-nos en el resistir i superar la temptació de deixar-nos arrossegar.

No s'arriba a ser l'home nou, conforme a la imatge de Jesús en el desert, abandonant-se a la força de gravetat de la pròpia vida, del mer instint, de la simple comoditat. Sinó des de la tensió, el propi domini, el propi senyoriu que ens eleva.

En la "sacietat" actual podem comprovar que l'home està tan "ple" de tantes coses, que ja no té "fam", i corre el risc de tornar-se "sord" i "cec". No veu, no percep res més que a si mateix. Insensible a Déu i als germans. Potser aquest és un dels drames de fons de la nostra societat actual.

El ser humà necessita un dejuni, una abnegació que l'obri, que ajudant-li a alliberar-se de si mateix, el condueixi a Déu i el faci disponible als altres. Aquest dejuni cristià, signe i ajut per a l'alliberament del propi jo, conduirà lògicament a la fecunditat en bones obres, a l'entrega, a l'amor.

III. Oració, dejuni, almoïna

Des d'aquí, des de l'apertura a Déu i des de l'experiència de la seva proximitat, i des del despreniment de nosaltres mateixos, obtenen plena significació en aquests dies quaresmals, l'oració, el dejuni i l'almoïna (exercitada en múltiples formes de caritat i servei), en les que no s'esgotarà la nos-

tra activitat quaresmal en alguns simples gestos concrets, sinó que, amb l'ajuda de la gràcia de Déu i amb aquests mitjans, serem remoguts profundament, tocats en les arrels del nostre ser i el nostre viure.

Entram, doncs, en dies de gràcia per renovar el nostre caminar com a deixebles de Jesús. Dies per cercar silencis en els que escoltar el Senyor, vivint molt l'oració. Dies per al dejuni i l'abstinència, com ens demana l'Església, vivint aquesta activitat com a mitjà i signe de despreniment i senyoriu. Dies per desprendre'ns, sobretot, del pecat, per abandonar allò que ens allunya del Pare i i ens retorna a Ell en el sagrament de la Penitència, rebent aquí el seu perdó, la seva abraçada, la seva vida nova. Fent un bona confessió, tal com ens ho ofereix la nostra Mare l'Església. Dies de compartir, d'acostar-nos al germà, i, també, de perdonar nosaltres. Temps preciós per fer amb allò de què ens privam un signe i gest de caritat. Temps de profunditat, de conversió, de centrar-nos, de tornar a Déu, a l'Amor. De disposar-nos a celebrar, amb la gràcia recuperada i renovada, plens de goig, la Pasqua del Senyor.

No ens quedem, doncs, a l'exterior. Visquem aquest temps des de dins, amb autenticitat, que, amb tanta gràcia jubilar al nostre abast, ens faci reviure, renéixer, viure com a fills de Déu, lliures i nets, alliberats i netejats amb la sang de l'Anyell Pasqual.

A totes les parròquies i comunitats religioses, en tots els àmbits de la nostra Església diocesana, promoueu iniciatives que ajudin a viure tota la riquesa d'aquests temps de gràcia. Ajudau-vos els uns als altres, animau-vos mútuament a viure amb convicció aquests dies, aquest do únic que és la Quaresma actual.

Que tot sigui per obrir-nos a una profunda renovació, com ho diu la segona Oració sobre la Cendra, per tal d'aconseguir "la vida nova", a imatge del Crist Ressuscitat.

És un temps de gràcia, escoltau el Senyor, no enduriu el cor. Viviu il·lusionats amb tants de mitjans com teniu per renovar-vos en aquesta Quaresma i, així, arribar a veure la llum de la Pasqua, la glòria del Senyor.

Així us ho desig.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Jesús Murgui Soriano,**

Administrador Apostòlic de Menorca.

Ciutadella de Menorca, 8 de març de 2000

HOMILIA DEL JUBILEU DE LES CONFRARIES

26-març-2000

CATEDRAL DE MENORCA

Mons. Jesús Murgui Soriano, Bisbe Administrador Apostòlic

Germans tots,

Després d'haver escoltat en la paraula de Déu aquella referència, tan preciosa, a Jesús en la creu, per banda de Pau, que vol que sigui sempre objecte de la seva predicació, o d'haver escoltat la referència de Sant Joan de com Jesús parla i anuncia la seva resurrecció, servint a aquesta paraula m'agradaria tenir alguna paraula útil per a vosaltres, que heu vingut com a confraries de Setmana Santa en pelegrinatge fins aquí, la nostra església mare, la nostra Catedral, a Ciutadella, mare de totes les esglésies de Menorca. I heu vingut peregrinant en l'Any Jubilar i en temps de Quaresma. Per això voldria dir alguna paraula, encara que menuda, de cara a cada una d'aquestes coses.

En primer lloc, de cara a vosaltres, confraries de distintes parròquies. Us vull dir en nom de l'Església que ens feu molta falta. Afegint, que ens feu falta en tan en quan siau el que heu de ser. Jo entenc i vull que les confraries de Setmana Santa de la nostra Diòcesi siguin davant de tot un grup de cristians que assumeixen la tasca, la llavor, de donar llum, de donar esplendor, de cuidar al màxim les celebracions dels dies més grans de la nostra fe. Però que siguin de tal manera cristians, aquestes confraries, que cuiden i preparen els actes de Setmana Santa, que això no es quedi en l'exterior: en una processó, en un Via Crucis, en uns hàbits, passos, imatges... perquè nosaltres som cristians catòlics i sabem que tot això que acabo de dir són sols instruments, mitjans, mediacions. I que en la fe cristiana la clau sempre està en Ell, en Jesús, i en mi, en el meu cor i en la meva vida. Sabeu que Jesús va ser molt contrari a qualsevol forma de teatre religiós, de fari-seisme, de quedar-se només en fer de la religió jueva de llavor, i per tant en l'Església d'avui, un muntatge de la fe, un espectacle, alguna cosa que queda fora però no toca el cor; alguna cosa que queda forma però queda lluny de la veritat d'Ell i de cada u. En la vida cristiana, la litúrgia mateixa, no és teatre, és manifestació d'alguna cosa més fonda i més gran. En el cas d'una confraria de Setmana Santa tan gran com el misteri de l'Amor que és la Creu, de la Resurrecció que és la Glòria, de tot el que és la Setmana Santa, els dies més grans, més importants per a tots els cristians. I l'Església s'acosta en Quaresma, i en els actes de Setmana Santa, no només

per a recordar o representar el que llavors va passar. La paraula més gran de la litúrgia cristiana és avui, ara, perquè per la gràcia de Jesucrist, perquè Ell està viu i ens ha donat l'Esperit Sant, els sacraments i la litúrgia cristiana no és recordar el que passà, sinó fer-ho avui present, en esperit, en el que llavors va succeir. Perquè, què importa o què em fa a mi que fa dos mil anys Jesús proclamés la Salvació i l'escoltaren els que vivien llavors? Quan jo som un pobre pecador necessitat jo, avui, que Ell em toqui, em salvi, em perdoni, em fa de mi una criatura nova. La litúrgia cristiana no són recordatoris i teatres, i representacions de coses que van passar. Tot el que va passar, totes les imatges, totes les representacions porten a l'avui, a que avui em converteixi, a que avui la sang de Jesús em toqui i em faci una criatura nova, a que esborri en mi el pecat i la misèria per fer-me més bo, més carinyós, més caritatiu, més honrat, més just, més net, més tot el que ell vol que jo sigui avui en aquesta història i en aquest present.

Per tant germans de les confraries de Setmana Santa de Menorca, com a Bisbe us dic que feu molta falta, però fent-ho bé. No quedant-vos en l'exterior, fent de les vostres confraries un autèntic àmbit de creixement en la fe; un autèntic àmbit de cuidar i mimar les celebracions i la litúrgia; i un autèntic àmbit d'amor i caritat als de dins i als de fora. Si en una confraria no es dóna creixement en la fe, no es dóna vivència de fonda dels actes litúrgics i celebratius, i no es dóna l'amor en els de dins i els de fora essent una autèntica germanor no se és fidel al seu ser, a la seva finalitat. Moltes vegades en les vostres confraries el que fa de cap és el Germà Major. Quina paraula més bonica i afinada, perquè el que teniu que ser és això, germans, i actuar com a tals. No els germans que una vegada a l'any es fiquen un vestit i ja n'hi ha prou. No els germans que van només a l'Església una vegada a l'any perquè són de la confraria i perquè tenen que vestir-se. No, confraria que augmenta la fe, que fa que un sigui cristià tots els dies de l'any. Confraria de germanor, no només entre vosaltres, sinó d'una comunitat fonda, clara, evident, objectiva, no de paraules, amb els vostres rectors, consiliaris, en cada parròquia. Vosaltres no sou l'Església, sou part de l'Església. I per tant tindreu vida, comunió i sentit en la mesura que esteu molt units als vostres rectors, al vostre Bisbe, als vostres germans, fidels de la vostra parròquia. No sigueu illes tancades, no us aïlleu, no viviu per vosaltres mateixos. Penseu en el fonamental. Les confraries varen néixer i tenen sentit com a servidores d'una Setmana de Glòria i de celebracions de tot el poble cristià. Sou una realitat en l'Església en funció dels demés. Vosaltres, en la mesura que ajudeu a resar mirant els vostres passos, imatges, i la dignitat, la fe, la religiositat, la pietat sincera en que desfileu, que reseu, en que

viviu la Setmana Santa, fareu en definitiva complir pel que vau néixer, per a servir, donar esplendor, transmetre, fent una catequesi fins i tot pels que no creuen, que tot en definitiva us porta a Jesús i us ompli de fe i d'amor en la vida.

Benvolguts germans de les confraries de Setmana Santa, repeteixo, feu molta falta, sou molt necessaris, però ben centrats. Confraries, llocs i àmbits de família, de fe, de celebració autèntica, de vida de caritat, en comunió amb els capellans, en germanor en l'Església, en il·lusió perquè el Senyor us ha donat la gràcia de ser part de l'Església per ajudar als dies més grans de l'any, la nostra Setmana Santa.

Però a més heu vingut com a confraries a viure el Jubileu. El Jubileu és temps de gràcia que estam vivint en tota l'Església. No cal dir germans les imatges que tots hem vist aquests dies. El Sant Pare Joan Pau II caminant, pobret i vellet, malalt, però que ha volgut anar als llocs sants que vosaltres celebren en imatges i passos. Ahir mateix, en la celebració dels dos mil anys de l'Encarnació de Jesucrist, el Papa estava en Natzaret, junt al lloc on Maria va dir que si i l'Esperit es feu present a fi que prenguéss cos el nostre Salvador Jesucrist, Fill de Déu. Heu vingut en Jubileu, en goig, a rebre la gràcia del Senyor. Us aconsello que avui guanyeu la indulgència plenària, la gràcia jubilar.

Però, a més estam en uns dies preciosos, no només de Jubileu, sinó en Santa Quaresma. Que bonica era l'oració que hem resat en començar: "Senyor tu a través de l'oració, del dejuni, a través de l'almoïna, alliberes la nostra misèria i ens dones la teva gràcia". Quaresma és temps de tornar al Senyor. Temps de desprendre's de nosaltres; d'aconseguir més llibertat per a un mateix; de fer-se més senyor de tantes que ens esclavitzen o no ens fan falta; que bonica és una Quaresma de llibertat, de podar el que ens sobra i ficar el que ens fa falta, en el geni, caràcter, tracte del demés, en la relació amb el Senyor, en el domini del cos, de la sexualitat, del pensament, dels diners, de tantes coses... Jesuscrist, Senyor, model nostre en Quaresma. Homes cristians nous, senyors, lliures, fills de Déu, que no s'agenollen davant domini d'aquest món. Homes en dignitat, homes nets per la gràcia, purificats pel sagrament de la Penitència, plens de Déu que tornem a Ell, i que per estar en Ell volem i donem la vida per als germans. Disposeu el cor aquesta Quaresma netejant-lo, que a dins de quatre dies, sobretot vosaltres confraries, siau els primers que, havent viscut de tal forma la Quaresma, comenceu la Setmana Santa amb un cor ben net per dins. No només pel goig extern de la bellesa de la vostra confraria, sinó plens de gràcia, plens de Déu, plens de compassió, plens de misericòrdia, nous i ressuscitats, en

aquesta Pasqual florida i preciosa que està aquí a la vora. Germans de les confraries que Déu us beneeixi. Que siau confraries cada dia més nombroses, amb més gent. Cada dia més acceptades per l'Església, però més acceptades perquè siau més fidels a la finalitat, a la identitat desitjada de tots vosaltres. En el nom del Senyor us beneesc, us felicito, pel treball que feu i heu fet durant tant de temps, i en autenticitat i en fidelitat seguieu avant, fent gran l'Església de Jesús, en Menorca. Així sigui.

A 26 de març de 2000,
Catedral de Menorca,

† **Jesús Murgui Soriano,**
Administrador Apostòlic de Menorca.

Desembre de 1999

Dia 23

- Pren possessió en el Palau Episcopal davant del Col·legi de Consultors.
- Saluda els membres de la Cúria Diocesana.
- Roda de Premsa.
- Es reuneix amb els preveres de la Diòcesi al Santuari de la Mare de Déu del Toró: trobada amb els preveres, pregària davant la Mare de Déu i dinar amb els preveres presents.
- Visita un prevere malalt a Maó.
- Visita les religioses Clarisses, a Ciutadella.

Dia 24

- Es reuneix amb el Col·legi de Consultors.
- Visita les instal·lacions de la COPE, a Ciutadella.
- Visita les instal·lacions d'Editorial Menorca, a Maó.
- Presideix l'Eucaristia de Mitjanit a la S.E. Catedral.

inagurals de l'Any Jubilar a la S.E. Catedral.

- Es reuneix amb els preveres i religioses residents a la casa Sacrodotal, a Ciutadella.

Gener del 2000

Dia 11

- Viatge de València a Menorca, via Palma.

Dia 12

- Assisteix a l'Inici del Recés dels preveres, al Seminari Diocesà.
- Rep visites dels preveres al seminari i en visita d'altres en els seus domicilis.
- Visita la Sta. Església Catedral i les dependències de la Cúria.

Dia 13

- Visita els preveres en els seus domicilis. Rep visites de preveres en el Seminari.

Però a més tenim vint i tres confraries a viure el Jubileu. El Jubileu és una ocasió molt especial que vivim en tota l'Església. No cal dir germans les benediccions que ens ofereix. El Sant Pare Joan Pau II, caritatiu, pobret i vell, malalt, però que ha volgut anar als llocs sants que vosaltres celebren en imatges i passos. Ahir mateix, en la celebració dels mil anys de l'Encarnació de Jesucrist, el Papa estava en Natzaret, jurat al nom de Maria va dir que si i l'Esperit es feu present a fi que passés cos el nostre Salvador Jesucrist. Fill de Déu. Heu vingut en Jubileu, en gorg, a rebre la gràcia del Senyor. Us aconsella que a veu guanyeu la indulgència plenària, la gràcia jubilar.

Però, a més estars en uns dies preciosos, no només de Jubileu, sinó en Santa Quaresma. Que bonica era l'oració que hem fet al començar: "Senyor tu a través de l'oració, del dejuni, a través de l'almoina, alliberes la nostra misèria i ens dones la teva gràcia". Quaresma és temps de tornar al Senyor. Temps de desprendre's de nosaltres; d'aconseguir més llibertat per a un mateix; de fer-se més senyor de tant que ens esclavitzem o no ens fan falta; que bonica és una Quaresma de llibertat, de poder el que ens sobra i ficar el que ens fa falta, en el geni, caràcter, tracte del demés, en la relació amb el Senyor, en el domini del cos, de la sexualitat, del pensament, dels diners, de tant de coses. . Jesucrist, Senyor, model nostre en Quaresma. Homes cristians nous, senyors, lliures, fills de Déu, que no s'agenollen davant domini d'aquest món. Homes en dignitat, homes nets per la gràcia, purificats pel sagrament de la Penitència, plens de Déu que tornem a Ell, i que per estar en Ell volem i donem la vida per als germans. Disposen el cor a aquesta Quaresma netejant-lo, que a dins de quatre dies, bobret vosaltres confraries, siu els primers que, havent viscut de tal forma la Quaresma, comenceu la Setmana Santa amb un cor ben net per dins. No només pel gorg extern de la bellesa de la vostra confraria, sinó plens de gràcia, plens de Déu, plens de compassió, plens de misericòrdia, nets i ressuscitats en

ACTIVITATS DEL SR. BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC

Desembre de 1999

Dia 23

- Pren possessió en el Palau Episcopal davant del Col·legi de Consultors.
- Saluda els membres de la Cúria Diocesana.
- Roda de Premsa
- Es reuneix amb els preveres de la Diòcesi al Santuari de la Mare de Déu del Toro: trobada amb els preveres, pregària davant la Mare de Déu i dinar amb els preveres presents.
- Visita un prevere malalt a Maó.
- Visita les religioses Clarisses, a Ciutadella.

Dia 24

- Es reuneix amb el Col·legi de Consultors.
- Visita les instal·lacions de la COPE, a Ciutadella.
- Visita les instal·lacions d'Editorial Menorca, a Maó.
- Presideix l'Eucaristia de Mitjanit a la S.E. Catedral.

Dia 25

- Presideix l'Eucaristia i actes inaugurals de l'Any Jubilar a la S.E. Catedral.
- Es reuneix amb els preveres i religioses residents a la casa Sacerdotal, a Ciutadella.

Gener del 2000

Dia 11

- Viatja de València a Menorca, via Palma.

Dia 12

- Assisteix a l'inici del Recés dels preveres, al Seminari Diocesà.
- Rep visites dels preveres al seminari i en visita d'altres en els seus domicilis.
- Visita la Sta. Església Catedral i les dependències de la Cúria.

Dia 13

- Visita els preveres en els seus domicilis. Rep visites de preveres en el Seminari.

- Visita els temples i les dependències de les parròquies de Sant Esteve, Sant Rafel i Sant Francesc, a Ciutadella.
- Visita l'Ajuntament de Ciutadella i s'entrevista amb el Sr. Alcalde.

Dia 14

- A Maó, visita a les següents autoritats: Presidenta del Consell Insular, Alcalde de Maó, Delegat del Govern, Comandant militar.
- Visita als preveres en els seus domicilis. Rep visita de preveres en el Seminari.
- Visita el temple i locals parroquials de Sant Antoni Maria Claret, a Ciutadella.

Dia 15

- Presideix la reunió del Col·legi de Consultors, al Seminari.
- Participa, a Maó, en la reunió del Consell del Diari Menorca. Visita les instal·lacions.
- Es reuneix a la Casa Sacerdotal de Maó, amb les religioses i preveres residents.
- Visita el santuari de la Mare de Déu de Gràcia, Patrona de Maó.
- Presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Antoni Abat, de Fornells, en ocasió de la seva festivitat.

Dia 16

- Presideix l'Eucaristia en la parròquia de Sant Antoni Abat,

de Maó, en ocasió de la seva festivitat.

- Assisteix a l'Ajuntament de Ciutadella a l'acte institucional amb motiu de la festivitat de Sant Antoni.
- Presideix el sopar organitzat pel "Diari Menorca" amb motiu de l'entrega dels premis literaris i "Protagonistes 1999".

Dia 17

- Presideix l'Eucaristia Solemne, en la festivitat de Sant Antoni Abat, Patró de la Diòcesi, a la S.E. Catedral.
- Presideix la processó dels "Tres Tocs" i el Te Deum.
- Visita l'ermita de Sant Antoni Abat, a l'Hospital de Ciutadella.
- Assisteix a Maó, a l'acte institucional del Consell Insular.

Dia 18

- Viatja des de Menorca a València, via Palma.

Febrer del 2000

Dia 15

- Viatja de València a Menorca, via Palma.

Dia 16

- Visita les religioses franciscanes Filles de la Misericòrdia, a Ciutadella.
- Visita la S.E. Catedral, a Ciutadella.

- Rep i despatxa assumptes a la Cúria Diocesana.
- Visita els preveres de Ferreries i d'Alaior en els seus domicilis parroquials.
- Manté una reunió, a la Cúria Diocesana, sobre mitjans de comunicació.

Dia 17

- Rep i despatxa assumptes a la Cúria Diocesana.
- Visita els preveres de Es Mercadal, Sant Lluís i Es Migjorn, en els seus domicilis parroquials.
- Visita els temples parroquials de Sant Martí des Mercadal i de Sant Lluís.
- Presideix l'Eucaristia i administra el Sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Francesc de Ciutadella.

Dia 18

- Rep i despatxa assumptes a la Cúria Diocesana.
- Visita els preveres que resideixen a la Casa Sacerdotal de Maó i s'entrevista amb cadascun d'ells.
- Visita la residència de la Comunitat de les Missioneres dels Sagrats Cors de Maó.
- Presideix la reunió del Consell d'Economia de la Diòcesi, a la Cúria Diocesana.

Dia 19

- Presideix, a la Cúria Diocesana, la reunió de Delegats Diocesans dels sectors pastorals.
- Presideix, a la Cúria Diocesana, la reunió del Col·legi de Consultants.
- Manté una reunió, al Seminari Diocesà, sobre mitjans de comunicació.

Dia 20

- Manté una reunió, a la Cúria Diocesana, sobre assumptes econòmics.
- Visita el Monestir de les religioses clarisses, a Ciutadella.
- Visita preveres malalts i es reuneix amb els residents de la Casa Sacerdotal de Ciutadella.
- Viatja de Menorca a València, via Palma.

Mes de març

Dia 21

- Viatja de València a Menorca.

Dia 22

- Presideix l'Eucaristia, en el Seminari Diocesà, a Ciutadella, en sufragi de Mn. Francesc Anglada Juaneda.
- Visita la Catedral i despatxa assumptes a la Cúria Diocesana.
- A Cal Bisbe, presideix la reunió del Consell del Presbiteri.
- Visita el Rector de Sant Climent i el temple parroquial.

- A la Casa Sacerdotal de Maó, rep i despatxa amb els preveres d'aquest arxiprestat.

Dia 23

- Visita el temple parroquial del Carme, a Maó.
- A la casa abadia del Carme, rep visites i despatxa assumptes amb els preveres d'aquesta parròquia.
- A la casa sacerdotal de Maó, rep visites dels preveres d'aquest arxiprestat. Presideix l'Eucaristia i administra el Sagrament de la Confirmació a la Parròquia de Ntra. Sra. del Roser des Castell.

Dia 24

- Visita el temple parroquial de Santa Maria de Maó.
- En els locals parroquials de Santa Maria, rep visites dels preveres d'aquesta parròquia.
- Visita diverses instal·lacions i projectes d'obres a les dependències de Santa Maria.
- Visita el Rector de la Concepció i de Sant Francesc de Maó. Visita el temple i les dependències de la Concepció.
- A la Casa Sacerdotal de Maó, rep visites dels preveres d'aquest arxiprestat.
- Presideix l'Eucaristia a la capella de la Casa Sacerdotal de Maó en sufragi de Mn. Francesc Anglada Juaneda.

Dia 25

- Visita la Catedral i dependències de Cal Bisbe.
- A Cal Bisbe, presideix la reunió del Consell Pastoral Diocesà.
- També a Cal Bisbe, presideix la reunió del Col·legi de Consultors.
- A la parròquia de Sant Lluís rei, presideix l'Eucaristia i administra el Sagrament de la Confirmació.

Dia 26

- Presideix el solemne Via-Crucis organitzat per a les Confraries de Setmana Santa, des del Seminari Diocesà a la Catedral.
- A la Catedral, presideix l'Eucaristia en la celebració jubilar de les Confraries de la diòcesi.
- Visita un prevere malalt.
- Viatja de Menorca a València.

DOCUMENTS DEL SANT PARE I DE LA SANTA SEU

MENSAJE DE SU SANTIDAD JUAN PABLO II PARA LA CUARESMA DE 2000

Yo estaré con vosotros hasta el fin del mundo (cf. Mt 28,20)

Hermanos y hermanas:

1. La celebración de la Cuaresma, tiempo de conversión y reconciliación, reviste en este año un carácter muy especial, ya que tiene lugar dentro del Gran Jubileo del 2000. En efecto, el tiempo cuaresmal representa el punto culminante del camino de conversión y reconciliación que el Jubileo, año de gracia del Señor, propone a todos los creyentes para renovar la propia adhesión a Cristo y anunciar, con renovado ardor, su misterio de salvación en el nuevo milenio. La Cuaresma ayuda a los cristianos a penetrar con mayor profundidad en este "Misterio escondido desde siglos" (Ef 3,9); los lleva a confrontarse con la Palabra del Dios vivo y les pide renunciar al propio egoísmo para acoger la acción salvífica del Espíritu Santo.

2. Estábamos muertos por el pecado (cf. Ef 2,5); así es como San Pablo describe la situación del hombre sin Cristo. Por eso, el Hijo de Dios quiso unirse a la naturaleza humana y, de este modo, rescatarla de la esclavitud del pecado y de la muerte.

Es una esclavitud que el hombre experimenta cotidianamente, descubriendo las raíces profundas en su mismo corazón (cf. Mt 7,11). Se manifiesta en formas dramáticas e inusitadas, como ha sucedido en el transcurso de las grandes tragedias del siglo XX, que han incidido profundamente en la vida de tantas comunidades y personas, víctimas de una violencia cruel. Las deportaciones forzadas, la eliminación sistemática de pueblos y

el desprecio de los derechos fundamentales de la persona son las tragedias que, desgraciadamente, aún hoy humillan a la humanidad. También en la vida cotidiana se manifiestan diversos modos de engaño, odio, aniquilamiento del otro y mentira, de los que el hombre es víctima y autor. La humanidad está marcada por el pecado. Esta condición dramática nos recuerda el grito alarmado del Apóstol de los gentiles: “No hay quien sea justo, ni siquiera uno solo” (Rm 3,10; cf. Sal 13,3).

3. Ante la oscuridad del pecado y ante la imposibilidad de que el hombre se libere por sí solo de él, aparece en todo su esplendor la obra salvífica de Cristo: “Todos son justificados gratuitamente por su gracia, mediante la redención de Cristo Jesús, a quien constituyó sacrificio de propiciación mediante la fe en su sangre” (Rm 3,25). Cristo es el Cordero que ha tomado consigo el pecado del mundo (cf. Jn 1,29). Ha compartido la existencia humana “hasta la muerte y muerte de cruz” (Flp 2,8), para rescatar al hombre de la esclavitud del mal y volverlo a integrar en su originaria dignidad de hijo de Dios. Éste es el Misterio Pascual en el que hemos renacido; en él, como recuerda la Secuencia pascual, “lucharon vida y muerte en singular batalla”. Los Padres de la Iglesia afirman que en Jesucristo el diablo ataca a toda la humanidad y la acecha con la muerte; pero que es liberada de ésta gracias a la fuerza victoriosa de la resurrección. En el Señor resucitado es destruido el poder de la muerte y se le ofrece al hombre la posibilidad, por medio de la fe, de acceder a la comunión con Dios. El creyente recibe la vida misma de Dios por medio de la acción del Espíritu Santo, “primicia para los creyentes” (Plegaria Eucarística IV). Así, la redención realizada en la cruz renueva el universo y opera la reconciliación entre Dios y el hombre y entre los hombres entre sí.

4. El Jubileo es el tiempo de gracia en el que se nos invita a abrirnos de un modo especial a la misericordia del Padre, que en el Hijo se ha acercado humildemente al hombre, y a la reconciliación, gran don de Cristo. Este año debe ser, por tanto, para los cristianos y para todo hombre de buena voluntad, un momento privilegiado en el que se experimente la fuerza renovadora del amor de Dios, que perdona y reconcilia. Dios ofrece su misericordia a todo el que la quiera acoger, aunque esté lejano o sea receloso a ella. Al hombre de hoy, cansado de la mediocridad y de las falsas ilusiones, se le ofrece así la posibilidad de emprender el camino de una vida en plenitud. En este contexto, la Cuaresma del Año Santo del 2000 constituye por excelencia “el tiempo favorable, el día de salvación” (2 Co 6,2), la ocasión

particularmente propicia para reconciliarnos con Dios (cf. 2 Co 5,20).

Durante el Año Santo, la Iglesia ofrece varias oportunidades de reconciliación, tanto personal como comunitaria. En todas las diócesis hay señalado algún lugar especial donde los creyentes pueden acudir para experimentar, de un modo particular, la presencia divina; de manera que, reconociendo el propio pecado a la luz de Dios, puedan emprender un nuevo camino de vida con la gracia del sacramento de la Reconciliación. Especial significado reviste la peregrinación a Tierra Santa y a Roma, lugares privilegiados de encuentro con Dios por su singular papel en la historia de la salvación. ¿Cómo no encaminarse, al menos espiritualmente, hacia la Tierra que ha visto el paso del Señor hace ahora dos mil años? Allí “la Palabra se hizo carne” (Jn 1,14) y creció “en sabiduría, en estatura y en gracia” (Lc 2,52); por allí “recorría todas las ciudades y aldeas...proclamando la Buena Nueva del Reino y sanando toda enfermedad y toda dolencia” (Mt 9,35); en esas tierras llevó a cumplimiento la misión que el Padre le había confiado (cf. Jn 19,30) y derramó el Espíritu Santo sobre la Iglesia naciente (cf. Jn 20,22).

También yo tengo la intención de peregrinar a la tierra del Señor, a las fuentes de nuestra fe, para celebrar allí, precisamente durante la Cuaresma del 2000, el Jubileo del segundo milenio de la Encarnación. Cuando llame al perdón y a la reconciliación a los hijos de la Iglesia y a toda la humanidad, durante las distintas etapas de mi peregrinación, os invito a todos los cristianos a acompañarme con vuestra oración.

5. El itinerario de la conversión lleva a la reconciliación con Dios y a vivir en plenitud la vida nueva en Cristo: vida de fe, de esperanza y de caridad. Estas tres virtudes, llamadas “teologales” porque se refieren directamente al Misterio de Dios, han sido objeto de profundización durante el trienio de preparación al Gran Jubileo. Ahora la celebración del Año Santo requiere que todo cristiano testimonie y viva esas virtudes de un modo más consciente y pleno.

La gracia del Jubileo nos empuja sobre todo a renovar nuestra fe personal. Ésta consiste en la adhesión al anuncio del Misterio Pascual, mediante el cual el creyente reconoce que en Cristo muerto y resucitado le ha sido concedida la salvación, a Él le entrega cotidianamente la propia vida y, con la certeza de que Dios lo ama, acoge lo que el Señor quiere de él. Por tanto, la fe es el “sí” del hombre a Dios, su “Amén”.

Modelo ejemplar de creyente, tanto para los hebreos, como para los cristianos y musulmanes, es Abraham, el cual, confiado en la promesa, sigue la voz de Dios que lo llama por senderos desconocidos. La fe ayuda a des-

cubrir los signos de la presencia amorosa de Dios: en la creación, en las personas, en los acontecimientos históricos y, sobre todo, en la obra y mensaje de Cristo; empuja al hombre a mirar más allá de sí mismo, superando las apariencias para llegar a esa transcendencia que abre a toda criatura al Misterio del amor de Dios.

Con la gracia del Jubileo el Señor nos invita también a reavivar nuestra esperanza. En efecto, en Cristo el tiempo mismo ha sido redimido y se abre a una perspectiva de felicidad inextinguible y de plena comunión con Dios. El tiempo del cristiano está marcado por la espera de las bodas eternas, anticipadas diariamente en el banquete eucarístico. Con la mirada dirigida a ese momento final “el Espíritu y la Novia dicen: Ven” (Ap 22,17), alimentando así esa esperanza que elimina del tiempo un sentido de mera repetitividad y le confiere su auténtico significado. En efecto, con la virtud de la esperanza el cristiano da testimonio de que, más allá de todo mal y límite, la historia contiene en sí misma un germen de bien que el Señor hará germinar en plenitud. Por tanto, el creyente mira al nuevo milenio sin miedo, afronta los desafíos y las esperanzas del futuro con la certeza confiada que nace de la fe en la promesa del Señor.

En definitiva, con el Jubileo el Señor nos pide que revitalicemos nuestra caridad. El Reino, que Cristo manifestará en su pleno esplendor al fin de los tiempos, ya está presente ahí donde los hombres viven conforme a la voluntad de Dios. La Iglesia está llamada a ser testimonio de esa comunión, paz y caridad que la distinguen. En esta misión la comunidad cristiana sabe que la fe sin obras es fe muerta (cf. St 2,17). De manera que, por medio de la caridad, el cristiano hace visible el amor de Dios a los hombres revelado en Cristo y manifiesta su presencia en el mundo “hasta el fin de los tiempos”. Así pues, para el cristiano la caridad no es sólo un gesto o un ideal, sino que es, por decirlo así, la prolongación de la presencia de Cristo que se da a sí mismo.

Con ocasión de la Cuaresma se invita a todos – ricos o pobres – a hacer presente el amor de Cristo con obras generosas de caridad. En este año jubilar estamos llamados a una caridad que, de un modo especial, manifieste el amor de Cristo a aquellos hermanos que carecen de lo necesario para vivir, a los que son víctimas del hambre, de la violencia y de la injusticia. Éste es el modo con el que se actualizan las instancias de liberación y de fraternidad ya presentes en la Sagrada Escritura y que la celebración del Año Santo vuelve a proponer. El antiguo jubileo hebreo exigía liberar a los esclavos, perdonar las deudas y socorrer a los pobres. Todas las nuevas formas de esclavitud y pobreza afectan dramáticamente a multitud de personas, especialmente en los

países del llamado Tercer Mundo. Es un grito de dolor y desesperación que han de escuchar con atención y disponibilidad todos los que emprendan el camino jubilar. ¿Cómo podemos pedir la gracia del Jubileo si somos insensibles a las necesidades de los pobres, si no nos comprometemos a garantizar a todos los medios necesarios para que vivan dignamente?

Ojalá el milenio que ahora inicia sea una época en la que finalmente la llamada de tantos hombres, hermanos nuestros, que no poseen lo mínimo para vivir, encuentre escucha y acogida fraterna. Espero que los cristianos se hagan promotores de iniciativas concretas que aseguren una equitativa distribución de los bienes y la promoción humana integral para cada individuo.

6. “Yo estaré con vosotros hasta el fin del mundo”. Estas palabras de Jesús nos aseguran que no estamos solos cuando anunciamos y vivimos el evangelio de la caridad. En esta Cuaresma del Año 2000 Él nos invita a volver al Padre, que nos espera con los brazos abiertos para transformarnos en signos vivos y eficaces de su amor misericordioso.

A María, Madre de todos los que sufren y Madre de la divina misericordia, confiamos nuestros propósitos e intenciones; que Ella sea la estrella que nos ilumine en el camino del nuevo milenio.

Con estos deseos, invoco sobre todos la bendición de Dios, Uno y Trino, principio y fin de todas las cosas, a Él “hasta el fin del mundo” se eleva el himno de bendición y alabanza: “Por Cristo, con Él y en él, a Ti, Dios Padre Omnipotente, en la unidad del Espíritu Santo, todo honor y toda gloria por los siglos de los siglos. Amén”.

A Castel Gandolfo, el 21 de septiembre de 1999

Joannes Paulus II

DISPOSICIONES PARA OBTENER LA INDULGENCIA JUBILAR

Con el presente decreto, que da cumplimiento a la voluntad del Santo Padre expresada en la Bula para la convocación del Gran Jubileo del año 2000, la Penitenciaría Apostólica, en virtud de las facultades concedidas por el mismo Sumo Pontífice, determina la disciplina que se ha de obser-

var para la obtención de la indulgencia jubilar. Todos los fieles debidamente preparados pueden beneficiarse copiosamente del don de la indulgencia durante todo el Jubileo, según las disposiciones especificadas a continuación. Teniendo presente que las indulgencias ya concedidas, sea de manera general sea por un rescripto especial, permanecen en vigor durante el Gran Jubileo, se recuerda que la indulgencia jubilar puede ser aplicada como sufragio por las almas de los difuntos. Con esta práctica se hace un acto de caridad sobrenatural, por el vínculo mediante el cual, en el Cuerpo místico de Cristo, los fieles todavía peregrinos en este mundo están unidos a los que ya han terminado su existencia terrena. Durante el año jubilar queda también en vigor la norma según la cual la indulgencia plenaria puede obtenerse solamente una vez al día. Culmen del Jubileo es el encuentro con Dios Padre por medio de Cristo Salvador, presente en su Iglesia, especialmente en sus Sacramentos. Por esto, todo el camino jubilar, preparado por la peregrinación, tiene como punto de partida y de llegada la celebración del sacramento de la Penitencia y de la Eucaristía, misterio pascual de Cristo, nuestra paz y nuestra reconciliación: éste es el encuentro transformador que abre al don de la indulgencia para uno mismo y para los demás. Después de haber celebrado dignamente la confesión sacramental, que de manera ordinaria, según el can. 960 del CIC y el can. 720, § 1 del CCEO, debe ser en su forma individual e íntegra, el fiel, una vez cumplidos los requisitos exigidos, puede recibir o aplicar, durante un prudente período de tiempo, el don de la indulgencia plenaria, incluso cotidianamente, sin tener que repetir la confesión. Conviene, no obstante, que los fieles reciban frecuentemente la gracia del sacramento de la Penitencia, para ahondar en la conversión y en la pureza de corazón. La participación en la Eucaristía –necesaria para cada indulgencia– es conveniente que tenga lugar el mismo día en que se realizan las obras prescritas. Estos dos momentos culminantes han de estar acompañados, ante todo, por el testimonio de comunión con la Iglesia, manifestada con la oración por las intenciones del Romano Pontífice, así como por las obras de caridad y de penitencia, según las indicaciones dadas más abajo. Estas obras quieren expresar la verdadera conversión del corazón a la que conduce la comunión con Cristo en los Sacramentos. En efecto, Cristo es la indulgencia y la “propiciación por nuestros pecados” (1 Jn 2,2). Él, infundiendo en el corazón de los fieles el Espíritu Santo, que es “el perdón de todos los pecados”, impulsa a cada uno a un filial y confiado encuentro con el Padre de la misericordia. De este encuentro surgen los compromisos de conversión y de renovación, de comunión eclesial y de caridad para con los hermanos. Para el pró-

ximo Jubileo se confirma también la norma según la cual los confesores pueden conmutar, en favor de quienes estén legítimamente impedidos, tanto la obra prescrita, como las condiciones requeridas. Los religiosos y religiosas de clausura, los enfermos y todos aquellos que no puedan salir de su vivienda, podrán realizar, en vez de la visita a una determinada iglesia, una visita a la capilla de la propia casa; si ni siquiera esto les fuera posible, podrán obtener la indulgencia uniéndose espiritualmente a cuantos cumplen en el modo ordinario la obra prescrita, ofreciendo a Dios sus oraciones, sufrimientos y molestias. Respecto a los requisitos necesarios, los fieles podrán obtener la indulgencia jubilar:

1) En Roma, haciendo una peregrinación a una de las Basílicas patriarcales, a saber: la Basílica de San Pedro en el Vaticano, la Archibasílica del Santísimo Salvador de Letrán, la Basílica de Santa María la Mayor o la de San Pablo Extramuros en la vía Ostiense, y participando allí con devoción en la Santa Misa o en otra celebración litúrgica como Laudes o Vísperas, o en un ejercicio de piedad (por ejemplo, el Vía Crucis, el Rosario mariano, el rezo del himno Akáthistos en honor de la Madre de Dios); también visitando, en grupo o individualmente, una de las cuatro Basílicas patriarcales y permaneciendo allí un cierto tiempo en adoración eucarística o en meditación espiritual, concluyendo con el "Padre nuestro", con la profesión de fe en cualquiera de sus formas legítimas y con la invocación a la Santísima Virgen María. En esta ocasión especial del Gran Jubileo, se añaden a las cuatro Basílicas patriarcales los siguientes lugares y con las mismas condiciones: la Basílica de la Santa Cruz de Jerusalén, la Basílica de San Lorenzo junto al cementerio Verano, el Santuario de la Virgen del Divino Amor y las Catacumbas cristianas.

2) En Tierra Santa, observando las mismas condiciones y visitando la Basílica del Santo Sepulcro en Jerusalén, la Basílica de la Natividad en Belén o la Basílica de la Anunciación en Nazaret.

3) En las demás circunscripciones eclesiásticas, haciendo una peregrinación a la iglesia Catedral o a otras iglesias o lugares designados por el Ordinario y asistiendo allí con devoción a una celebración litúrgica o a otro tipo de ejercicio, como los indicados anteriormente para la ciudad de Roma; también visitando, en grupo o individualmente, la iglesia Catedral o un Santuario designado por el Ordinario, permaneciendo allí un cierto tiempo en meditación espiritual, concluyendo con el "Padre nuestro", con la profesión de fe en cualquiera de sus formas legítimas y con la invocación a la Santísima Virgen María.

4) En cada lugar yendo a visitar por un tiempo conveniente a los herma-

nos necesitados o con dificultades (enfermos, encarcelados, ancianos solos, minusválidos, etc.), como haciendo una peregrinación hacia Cristo presente en ellos (cfr. Tm 25, 34-36) y cumpliendo los requisitos espirituales acostumbrados, sacramentales y de oración. Los fieles querrán ciertamente repetir estas visitas durante el Año Santo, pudiendo obtener en cada una de ellas la indulgencia plenaria, obviamente una sola vez al día. La indulgencia plenaria jubilar podrá obtenerse también mediante iniciativas que favorezcan de modo concreto y generoso el espíritu penitencial, que es como el alma del Jubileo. A saber: absteniéndose al menos durante un día de cosas superfluas (por ejemplo, el tabaco, las bebidas alcohólicas, ayunando o practicando la abstinencia según las normas generales de la Iglesia y las de los Episcopados) y dando una suma proporcionada de dinero a los pobres; sosteniendo con una significativa aportación obras de carácter religioso o social (especialmente en favor de la infancia abandonada, de la juventud con dificultades, de los ancianos necesitados, de los extranjeros en los diversos países donde buscan mejores condiciones de vida); dedicando una parte conveniente del propio tiempo libre a actividades de interés para la comunidad u otras formas parecidas de sacrificio personal. Roma, en la Penitenciaría Apostólica, 29 de noviembre de 1998, I domingo de Adviento.

William Wakefield Card. Baum

Penitenciario Mayor

Luigi de Magistris

Regente

DECRET D'ADSCRIPCIÓ A LA PARRÒQUIA DE SANT RAFEL

Nós, Dr. Jesús Murgui Soriano, per la gràcia de Déu i de la Seu Apostòlica, Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca;

RECÉS DE PREGÀRIA AL SEMINARI

PEL PRESENT DECRET, a tenor del que estableix el cànon 149, que regula els requisits perquè algú sigui promogut a un ofici eclesiàstic:

1. Nomeno Adscrit a la Parròquia de St. Rafel de Ciutadella de Menorca, amb els drets i deures que això comporta, Mn. Modest Camps Mascaró, Pvre.
2. Disposem que aquest Decret sigui publicat en el Butlletí Oficial del Bisbat de Menorca.

Ho decreta i firma el Rvdm. Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, el dia 22 de març de 2000.

Jesús Murgui Soriano

Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca

Per mandat del Sr. Bisbe Administrador Apostòlic

Mn. Francesc Triay Vidal

Canceller-Secretari

...del
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

DECRET DE ADSCRIBICIÓN A LA PARROQUIA DE SANT RAFAEL

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

1. Nomeno Adscriu a la Parroquia de St. Rafael de Cutadella de Menorca
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

He decretat i firma el Rvdm. Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, el dia 22
de març de 2000.

Jesús Murguí Soriano
Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca
... ..
Per mandat del Sr. Bisbe Administrador Apostòlic
Mr. Francesc Tria Vidal
Canceller-Secretari
... ..
... ..
... ..

CARTA ALS PREVERES

Ciutadella de Menorca, 3 de gener de 2000

RECÉS DE PREGÀRIA AL SEMINARI

dimecres, 12 de gener de 2000

11 h. fins després de dinar

“Tu persevera en el que has après i has acceptat fermament, recordant qui t’ho ha ensenyat. Des de ben petit coneixes les Sagrades Escripures, que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació gràcies a la fe en Jesucrist. Tota l’Escriptura és inspirada per Déu i útil per ensenyar, refutar, corregir, educar en el bé, perquè el qui és home de Déu arribi a la maduresa i estigui sempre a punt per a tota obra bona” (2 Tm 3, 14-17).

“Les parròquies i les altres comunitats programin la iniciació dels fidels en la lectura espiritual i eclesial de la Sagrada Escriptura, de manera que aquesta lectura comporti la pregària i la contemplació i condueixi a un estil de vida evangèlic. Una de les maneres de fer-ho pot ésser creant o potenciant la reflexió bíblica en grup...” (ADM 39, iniciació a la lectura espiritual i eclesial de la Bíblia).

Benvolgut en Crist:

Seguint l’exhortació bíblica, el suggeriment de la nostra Assemblea Diocesana i tenint en compte l’acord del Consell del Presbiteri en relació als recessos i formació permanent del presbiteri diocesà, em plau recordar-te el primer que tenim programat, ja per aquest mes de gener.

Ens vam proposar a partir del 2000, en els recessos del Seminari, compartir la pregària fent en grup l’experiència de la Lectio divina perquè, com exercici fet entre nosaltres, pogués ser la preparació per anar implantant

poc a poc a la diòcesi els “grups de lectura creient de la Bíblia”. De la nostra pregària, com a preveres que ho experimenten entre ells, en pot sorgir un moviment de renovació espiritual a partir de la Paraula de Déu que “és sempre viva i eficaç” i sense altra pretensió que fer pinya entorn d’ella perquè sigui vincle d’unitat entre nosaltres i –com diu l’ADM 39– perquè “aquesta lectura comporti la pregària i la contemplació i condueixi a un estil de vida evangèlic”.

Per aquest motiu, iniciarem aquesta experiència –que ja varem aprofundir i assajar a la tercera trobada de formació permanent al Toro el maig passat– el proper dimecres, dia 12 de gener al Seminari i amb el següent horari:

11 h. Pregària de Sexta (a la capella) i temps de pregària personal.

12 h. Reunió en grup per a la Lectio divina (qui no hi vol participar, és lliure de fer-ho).

13 h. Litúrgia de les Hores. Ofici de Lectura i Angelus.

13.30 h. Dinar (convé confirmar l’assistència al tel. 971 38 21 37) i comiat.

Amb aquesta carta s’adjunta el material corresponent a aquest recés perquè pugui ser preparat documentalment i en el recés fet pregària personal i en grup. Aquest material està confeccionat expressament per a preveres. Amb tota senzillesa, acceptem-ho com una eina que ens pot fer bé a tots i ens pot ajudar a dur a terme el que ens hem proposat.

Hi ha un aspecte que no queda del tot solucionat degut a que potser l’horari no va prou bé a tots per mor de les classes o altres ocupacions. Seguim encara amb la tònica del dimecres com a dia més hàbil per a tots. Tanmateix, la pràctica ens està demostrant que ja no és del tot així i és una llàstima que n’hi hagi qui mai no puguin ser-hi. Seria bo fer arribar algun suggeriment en quan a canvi d’horari o fins tot de dia que asseguràs la participació de tots per fer més enriquidora l’experiència. A tots ens faria més bé. Ho pots comunicar directament o als respectius arxiprestes.

Vagi amb aquestes lletres i en aquest començament de l’any 2000 l’auguri d’un bon any jubilar viscut en el goig de la comunió i en l’estalona-ment mutu per la missió que compartim en bé de la nostra gent.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada
Vicari general

Recordar...

La celebració diocesana a la Catedral en l’Eucaristia presidida per Bisbe Administrador Apostòlic en ocasió de la Festa de Sant Antoni

Patró de la Diòcesi i Diada del Poble de Menorca: dilluns, dia 17 de gener, a les 11 h. del matí.

Preveure... (per a reservar el màxim possible les dates)

Les Jornades de Formació Permanent d'actualització teològica per als preveres durant tota la setmana del 7 a l'11 de febrer, a càrrec del P. Lluís Ladaria, de la Gregoriana de Roma.

CARTA ALS PREVERES

Ciutadella de Menorca, 1 de febrer de 2000

SETMANA DE FORMACIÓ TEOLÒGICA

7 dilluns - 11 divendres de febrer de 2000

matins 10-13 h.; capvespres, 15.30-17.30 h.

“... la salvació té en Crist el seu punt culminant i el seu significat suprem. En Ell tots hem rebut gràcia sobre gràcia (Jn 1, 16), i hem merescut la reconciliació amb el Pare (cf. Rm 5, 10; 2 Co 5, 18).

“Jesús revela el rostre de Déu Pare compassiu i misericordiós (Jm 5,11), i amb la tramesa de l'Esperit Sant manifesta el misteri d'amor de la Trinitat. És l'Esperit de Crist el qui actua en l'Església i en la història: cal escoltar-lo per tal de copsar els nous signes dels temps i fer que l'espera del retorn del Senyor glori-ficat sigui cada vegada més viva en el cor dels creients. L'any sant, doncs, ha de ser un cant de lloança únic i ininterromput a la Trinitat, Déu Altíssim” (IM 3).

Benvolgut en Crist:

Ja a les portes de la Setmana de Formació Permanent, em plau comunicar-te els detalls d'aquestes Jornades:

Com ja hem anunciat des del començament de curs i recordat a la passada carta dels primers dies de gener, les jornades començaran el dilluns, dia 7 de febrer i acabaran el divendres, dia 11 de febrer. L'horari serà de matí i capvespre, amb aquests blocs de treball: de 10 a 13 h. i de 15.30 a 17.30 h.

Les Jornades tindran lloc al Toro i seran dirigides pel P. Lluís Ladaria, jesuïta, i, entre moltes altres coses, membre de la Comissió Teològica Internacional i exvicerector de la Universitat Pontifícia Gregoriana de Roma, lloc on exerceix actualment com a professor de Teologia Dogmàtica. Ve

expressament de Roma per a dirigir aquesta setmana de formació, la qual cosa ens ha d'ajudar a valorar l'esforç de fer-nos aquest servei perquè puguem disposar d'un temps privilegiat d'actualització teològica.

Sempre hem insistit en fer l'esforç de participar en tot el que s'organitza a nivell de preveres, no sols per la formació que rebem, sinó també per afavorir al màxim la convivència entre nosaltres que sempre és ocasió d'escoltar-nos, d'intercanviar i pregar junts. Són moltes les vegades que manifestam tenir aquesta necessitat; ara tenim una nova oportunitat per a ser positius i donar-hi resposta.

La casa d'espiritualitat del Toro està disponible per qui hi vulgui fer tota la setmana a jornada completa, o quedar algun dia, o senzillament quedar només a dinar. Convé, però, que les monges sàpiguen què pensa fer cadascú per poder organitzar bé l'acollida que ha de fer la casa. Per això, ho deim sempre, com més prest millor, telefonar al Toro i dir el que cadascú pensa fer: tel 971 37 50 60.

Afegesc a aquesta carta l'esquema que el P. Ladaria ens ha fet arribar que, com ell mateix diu, queda sotmès a possibles concrecions o canvis segons anem plantejant aspectes que ens interessin. En principi farà dues exposicions al matí i una al capvespre, a fi de donar també el màxim temps al col·loqui. El P. Ladaria és mallorquí, no coneix Menorca i ha manifestat estar molt content de passar aquests dies entre nosaltres i fer aquest servei, com ja el va fer fa un parell d'anys a tot el clergat mallorquí.

Recordar, tot i que està posat al calendari diocesà que el proper recés serà al Toro, el dimecres, dia 15 de març i seguint la Lectio divina, experiència que ja hem iniciat. Hi ha una variació d'horari: degut a que alguns capellans no poden assistir mai per mor del seu horari de classes i tenen els matins més ocupats que els capvespres, vam comentar amb el Col·legi de Consultors de passar els recesos sempre als capvespres i d'aquesta manera: ens trobaríem a dinar junts a les 14 h. i de 15.30 a 18 h., el recés de pregària. Ja comentarem entre tots com ens va aquesta experiència i decidirem junts. El que interessa és facilitar al màxim la participació de tots.

Hi ha un petit canvi en el calendari de les celebracions jubilaris: la celebració de les Confraries no serà el dia 12 de març, sinó el diumenge dia 26 de març. Molts han demanat expressament el canvi per motiu de coincidir amb el dia de les eleccions. Es convocarà oportunament per fer la preparació.

Fins la setmana que ve, a les Jornades al Toro

Una abraçada fraternal,

Sebastià Taltavull Anglada

Vicari general

CARTA ALS PREVERES

Ciutadella de Menorca, 3 de març de 2000

QUARESMA 2000

Recés de Pregària al Toro

Dimecres, 15 de març de 2000. 14 h - fins les 18 h.

“Vosaltres us heu purificat obeint la veritat i ara podeu practicar un amor sincer. Estimau-vos els uns als altres intensament i amb un cor net, ja que heu estat engendrats de nou, no d’una llavor corruptible, sinó d’una que és incorruptible: la Paraula de Déu viva i eterna. Vosaltres ja heu tastat que és, de bo, el Senyor. Acostau-vos a ell, que és la pedra viva, rebutjada pels homes, però escollida i preciosa als ulls de Déu. Vosaltres, com pedres vives, deixau que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoci sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist” (1 Pe 1, 22-23; 2, 4-5).

Benvolgut en Crist:

Amb el record gratificant de la setmana de formació teològica amb el P. Lluís Ladaria, ens disposam a tornar-nos a trobar per al Recés de Quaresma. Serà el dimecres, dia 15 de març, al Toro. Com vam acordar i ja vam anunciar després de la consulta feta als qui normalment no poden assistir per motius de feina “escolar”, ens trobarem a les 14 h. per a dinar junts i després dedicar un poc més d’un parell d’hores a la pregària personal i a la Lectio Divina.

És temps de Quaresma, temps privilegiat en el qual Déu ens demana intensificar els nostres encontres de pregària, meditant junts la Paraula de Déu, sempre viva i eficaç. Per això, compartirem la Lectio divina entorn a l’evangeli de la transfiguració (Mc 9, 2-10) que proclamarem el diumenge següent, II de Quaresma i Dia del Seminari.

En aquest estil de pregària, anam aprenent que sempre hem d’estar a l’escolta de la Paraula de Déu, que, a partir del text bíblic, tractam de llegir-lo i d’entendre’l (lectio), d’aprofundir-lo des de la pròpia vida de prevere (meditatio), de fer-ne pregària (oratio) i vida (contemplatio). L’experiència compartida del passat recés ens ha animat a seguir així, pregant i posant humilment en comú la nostra experiència de fe.

Encara que segurament alguns ja ho haureu llegit i disposareu del text, afegesc com a material de suport el document del card. Carlo M. Martini que glossa precisament el relat evangèlic de la transfiguració i a partir d’ell

escriu la seva carta pastoral per a l'any 1999-2000 titulada "Quina bellesa salvarà el món?"

Comença amb la sinopsi, que ens pot ajudar com a text bàsic a la Lectio Divina, segueix amb una introducció i un interludi metodològic. Aleshores presenta els tres moments claus:

- I. Quina bellesa salvarà el món? La pujada al Tabor i les preguntes dels deixebles.
- II. La revelació de la bellesa que salva: la transfiguració, la trinitat i el misteri pasqual.
- III. Testimonis de la bellesa que salva: la bellesa de la muntanya i la invitació: "aixecau-vos, no tingueu por".

Finalment, una conclusió amb un apèndix que conté un grapat de preguntes per a la revisió de vida personal i comunitària.

Serà bo que, com a presbiteri, facem l'esforç de trobar-nos per aquest recés. Ocasions no en falten per a respondre. Posem-hi tota la generositat de la nostra part. Tots en tenim necessitat i ens necessitam. El text bíblic de la 1 Pe de l'encapçalament ens defineix com "pedres vives" del temple espiritual que Déu vol construir i posa de relleu la implicació mútua que tenim en aquesta obra que és seva. Per això, ens animen tant aquelles paraules de Pau que llegim aquests dies: "Portam el tresor del ministeri que Déu ens ha confiat com en gerres de fang perquè quedi ben clar que aquest poder incomparable ve de Déu i no de nosaltres" (2 Co 4, 7).

Horari:

14 h. Dinar.

15.30 h. Pregària de Nona (convé dur la Litúrgia de les Hores).

15.45 h. Pregària personal.

16.30 h. Lectio divina (la participació és lliure; segons el nombre, ens dividirem en grups).

17.45 h. Cant de la Salve davant la Mare de Déu i comiat.

Finalment, sols afegir que, pel fet que començam el recés amb el dinar, convé que facem l'esforç de comunicar l'assistència a les monges del Toro: tel. 971 37 50 60.

Una abraçada fraternal,

Sebastià Taltavull Anglada

Vicari general

CARTA EN OCASIÓ DEL DIA DEL SEMINARI 2000

Ciutadella de Menorca, 4 de març de 2000

Benvolgut en Crist:

El diumenge 19 de març celebrarem el DIA DEL SEMINARI. Ja saps que en aquests moments comptam només amb seminarista que està estudiant teologia a Roma. La manca de noves entrades fa que de cada dia sigui més gran la preocupació i necessitam fer tot el que estigui de la nostra mà. Ja l'any passat dèiem el que l'Assemblea Diocesana ens ha demanat: "la dimensió vocacional estigui present en la pastoral diocesana i els agents de pastoral s'hi impliquin..." (ADM 37).

Veuràs que el lema d'enguany està relacionat amb la celebració del Jubileu de l'any 2000, concretament l'Eucaristia, i diu l'encàrrec de Jesús: "feis això que és el meu memorial".

Hem d'intentar que sigui una Diada dedicada sobretot a la pregària i que obri camins vers el plantejament vocacional dirigit als joves i a les famílies, fent una convidada directa a pregar i a parlar-ne, utilitzant tots els mitjans que estan al nostre abast i posant-hi de part nostra el testimoni il·lusionat i encoratjador del nostre sacerdoti. La creativitat personal i de cada parròquia haurà d'ajudar perquè mai no es deixi d'animar i acompanyar els joves en la descoberta de la vocació cristiana i en la proposta del ministeri sacerdotal, com a crida al seguiment radical de Jesús.

Amb aquest mateix esperit preparam junt amb la Delegació de Vocacions la PREGÀRIA VOCACIONAL que tindrà lloc al Seminari (capella de baix i entrada per la porta principal del carrer del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març, a les 5 del capvespre.

Voldríem que, com hem suggerit en altres ocasions, acompanyats per tu mateix o algun catequista o responsable juvenil, hi participàs en aquesta pregària un grup de joves o d'adolescents de la teva parròquia o provinents d'altres llocs on treballes o et trobes amb ells. Jesús feia la proposta vocacional allà on la gent era. Després els cridava a "estar amb ell", com diu l'Evangelí. Esperam que convidis també tothom que hi vulgui participar, anunciant-ho a les misses o altres mitjans.

Adjuntam els cartells i sobres de la col·lecta extraordinària per a ser repartits el diumenge abans (o com tingueu costum), i també els materials per a la celebració de l'Eucaristia: monicions, pregàries i suggeriments per a l'homília.

Una abraçada fraternal,

Sebastià Taltavull Anglada,
Vicari general

Nom general

Sebastià Tallavull Aragall

Una abraçada fraternal,

per a la celebració de l'Eucaristia: monicions, pregàries i suggeriments per reparar el diumenge abans (o com tingueu costum), i també els materials adjuntats els cartells i sèries de la col·lecta extraordinària per a ser

amb aquest mateix esperit preparant junt amb la Delegació de Vocacions la PREGÀRIA VOCACIONAL que tindrà lloc al Seminari (capella de pau i cantada per la porta principal del carter del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març a les 5 del capvespre.

Adoptem per la porta principal del carter del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març a les 5 del capvespre.

Adoptem per la porta principal del carter del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març a les 5 del capvespre.

Adoptem per la porta principal del carter del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març a les 5 del capvespre.

Adoptem per la porta principal del carter del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març a les 5 del capvespre.

Adoptem per la porta principal del carter del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març a les 5 del capvespre.

Adoptem per la porta principal del carter del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març a les 5 del capvespre.

Adoptem per la porta principal del carter del Seminari) el mateix diumenge, dia 19 de març a les 5 del capvespre.

JUBILEU 2000. CELEBRACIONS JUBILARS

CRÒNICA DEL JUBILEU DE L'ANY 2000

Inauguració de l'Any Jubilar del 2000, DIA DE NADAL 1999

Després de la solemne inauguració del Jubileu de l'Encarnació de l'Any 2000 el dia de Nadal, de mans del Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, s'han celebrat les següents trobades jubilar:

Jubileu dels INFANTS –22 GENER 2000-

LA MIRADA INFANTIL DEL JUBILEU

Prop de mil fillets i filletes de Menorca, de catequesi de primera comunió, es concentraren a la Catedral menorquina per a celebrar, a la seva manera, la gràcia jubilar d'enguany. Arribats de la plaça dels Pins amb manifestació i amb el lema "Els infants, missioners del II mil·lenni", i amb el logotip del Jubileu a les seves jaquetes i jerseis, els infants van ser rebuts pel vicari general, Sebastià Taltavull, acompanyat pel delegat de Missions, Josep Manguán.

Els objectius de la trobada era que cada infant ha de descobrir a Jesús al seu interior. Un objectiu desenvolupat en les catequesis prèvies a la jornada. Al llarg de la pregària feta a la Catedral es va donar lectura a una carta que reproduïm a continuació dirigida als missioners i missioneres menorquins escampats arreu del món i que va ser firmada per un infant de cada comunitat catequètica. Després de la pregària, i amb un globus a la mà, els infants van sortir al carrer a cantar i dansar. Va ser la primera de les trobades jubilar després de la inauguració que va tenir lloc el dia de Nadal.

Jubileu dels MAJORS –2 FEBRER 2000-

ELS ANCIANS, MODELS VENERABLES DE TENDRESA.-

Prop de 500 persones majors, d'arreu de l'illa, es van aplegar per celebrar la seva trobada jubilar. El capvespre del dimecres 2 de febrer, l'església del Roser de Ciutadella va acollir els participants per a procedir a la benedicció de les Candeles. A continuació, en processó, s'accedí fins a la Catedral on el vicari general, Sebastià Taltavull, va presidir una celebració viscuda, a on hi eren presents molts consiliaris del moviment Vida Creixent, i els coordinadors diocesans, el matrimoni Gorrias-Pons.

Taltavull va dedicar la seva homilia a glossar la figura bíblica de l'ancià Simeó, com a model de cristià "venerable" i personatge "tendre i atractiu" d'esperit. Per al vicari general, els majors han de passar de "ser persones grans a ser grans persones", perquè "la vellesa –va dir- és una nova fase en aquesta recerca d'infinnit que duu dins el cor tota persona humana com a màxima aspiració". Taltavull no va perdre l'ocasió per remarcar el paper importantíssim dels majors a dins la família d'avui i de sempre, "posant al servei dels altres tot allò de bo que tenim, amb l'esperança posada sempre en Jesús".

Jubileu de la VIDA CONSAGRADA –6 FEBRER 2000-

ELS CONSAGRATS, UNA QÜESTIÓ D'AMOR RADICAL I ETERN.-

La delegació de Vida Consagrada va reunir el primer diumenge de febrer als religiosos i religioses de l'illa amb l'objectiu de prendre part en la seva celebració jubilar. La jornada va iniciar-se amb una conferència a càrrec de Sebastià Taltavull sobre el sentit mateix del Jubileu realitzada a la Sala d'Arcs del Seminari Diocesà. Després van celebrar l'Eucaristia a la Catedral, a migdia, presidits pel vicari general i el delegat de Vida Consagrada, Isidre Serdà.

Taltavull va remarcar que els consagrats exerceixen una veu i una "funció simbòlica, crítica i transformadora" en la societat, "perquè encarnen determinats valors de la persona com l'obertura a la transcendència, la necessitat del silenci interior, la simplicitat de vida, el desig de comunió i de fraternitat, la no-violència, l'harmonia en les relacions amb la natura, i sobretot la relació amb Déu". El vicari general va voler tocar de peus a terra i preguntar-se per la manca de respostes vocacionals avui.

Els membres de la vida consagrada a Menorca van fer renovació de les seves promeses, tot constatant el seu ideal, “ser imatges del Regne de Déu a la terra”.

Jubileu de les CONFRARIES –26 MARÇ 2000-

EL BISBE ANIMA ELS CONFRARES A VIURE LA SETMANA SANTA MÉS GRAN DE LA HISTÒRIA.-

El bisbe Jesús Murgui va expressar als confreres de Menorca, que “ens feis falta” a l'Església de Menorca. Falta per a donar llum, esplendor als costums de Setmana Santa dels cristians d'avui, però falta, sobretot, per a viure en el cor la vida autèntica de cristians.

Monsenyor Murgui va demanar que la processons i actes litúrgics de Setmana Santa no es converteixin en un pur teatre religiós, sinó que siguin manifestació de la mort i resurrecció de Jesús, no recordant el passat, sinó fent present avui la donació i el sofriment de Jesús per als que més pateixen.

Més de 600 persones van viure una celebració jubilar molt viscuda. Iniciada al Seminari Diocesà, on totes les confraries presents, de la majoria de pobles de l'illa, i en especial de Maó i Ciutadella, portaren el seu estendard per a rebre la imatge del Sant Crist dels Paraires que presidí el Via Crucis. Monsenyor Jesús Murgui, acompanyat d'alguns consiliaris i preveres de l'Illa, encapçalava la comitiva. La processó es va dirigir a la plaça de la Catedral a on va continuar el Via Crucis, per acabar-lo a l'interior de l'església mare de Menorca, la Catedral. A continuació es celebrà una Eucaristia molt viscuda.

Murgui va demanar als confreres que siguin vertaderes confraries, és a dir, germandats, que viuen la fe d'una manera conscient, que són part de l'Església i necessiten de la caritat com a motor de la vida. Així mateix va encomanar-los a viure el Jubileu intensament i a rebre la indulgència plenària, a través de la comunió en la missa, la confessió sacramental, la pregària pel Sant Pare i alguna obra de Caritat. El bisbe va animar a viure una Setmana Santa única en aquest Any Jubilar de l'Encarnació, quan fa 2000 anys que va néixer Jesucrist. La celebració del Via Crucis va tenir present al Papa que en aquells moments era a Jerusalem, al Sant Sepulcre, lloc on va ser enterrat Jesús.

CARTA DELS FILLETS I FILLETES DE MENORCA ALS MISSIONERS MENORQUINS

Estimats missioners i missioneres:

Avui, dia 22 de gener de l'any 2000, els fillets i filletes de Menorca que anam a catequesi i ens preparam per fer la primera comunió estam reunits a la Catedral, que és la casa de tots, l'església de tots, per fer la festa del Jubileu, dels 2000 anys del naixement de Jesús.

Som els primers que ens hem reunit.

Volem ser com vosaltres, els missioners, que heu estat molt valents i heu anat a dir a tothom qui és Jesús perquè l'estimau.

Nosaltres, a Jesús, també l'estimam molt. Junts li hem dit avui que som amics seus i que estam molt contents perquè sabem cert que ens estima. A ca nostra i a catequesi sempre li deim. Som molt feliços perquè de cada dia el coneixem més i l'estimam més.

Prest farem la primera comunió. Serà un dia molt important. Ja sabem que duim Jesús dins el nostre cor des del baptisme, però aquest dia vindrà ell mateix a la nostra vida. Mos sentirem molt acompanyats i molt ajudats per ell. Sabem cert que no ens abandonarà mai.

Avui mos han dit que nosaltres som els missioners de l'any 2000. Que podem ser missioners aquí a Menorca, com vosaltres ho sou per tot el món. ¿Què vau fer per ser missioners? ¿Que és cert que nosaltres ho podem ser aquí? ¿Com és que heu anat tant enfora? Ho començam a entendre: és perquè hi ha molta gent i molts fillets i filletes que us necessiten. Heu estat molt valents. Voldríem ser tant valents com vosaltres.

Una darrera cosa. Avui hem pensat amb tot el món i volem ser missatgers de la pau. Hem pensat molt en vosaltres. Hem pregat per vosaltres i des de Menorca us deim que us estimam. Volem que ens tingueu també dins el cor, com hi teniu i hi tenim Jesús. Ell és el millor amic. Us enviam una fotografia d'avui perquè penseu en nosaltres i, si teniu temps, ens conteu alguna cosa, que ens farà molt de bé.

En nom de tots els fillets i filletes de Menorca i especialment dels qui ens preparam per rebre Jesús en la festa de la primera comunió, una besada ben forta.

**(segueixen les signatures dels fillets i filletes representants
de totes les parròquies i centres de catequesis)**

JORNADA DEL PERDÓ

1er. diumenge de Quaresma

Oració universal

(Per a les celebracions eucarístiques en les Esglésies Particulars)

Monició

Germans i germanes,
en començar el nostre camí quaresmal,
camí de conversió i renovació de la vida eclesial i personal,
unim-nos la pregària del Sant Pare Joan Pau II,
demanant al Senyor la misericòrdia, el perdó i la reconciliació.

R/Perdonau el vostre poble, Senyor.

o

R/Parce, Domine, parce populo tuo.

o

R/Escoltau-nos, Senyor.

Intencions

1. Senyor, Déu misericordiós i compassiu,
acolliu el penediment del vostre poble
que confessa humilment les seves culpes
i guiau-nos pel camí de la conversió autèntica. R/
2. Senyor, Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob,
us demanam perdó per totes les vegades que en les que alguns dels
vostres fills
han manifestat menyspreu i hostilitat,
fins arribar a la persecució dels fills d'Israel;
seguiu inspirant en els nostres cors el sentit de la fraternitat
que anima els cristians cap al poble de l'aliança i de les benedic-
cions.R/
3. Senyor, únic Déu i tres vegades sant,
confessam els pecats contra la unitat del Cos de Crist que és l'Esglé-
sia.
Ens hem dividit, condemnat i combatut;
donau-nos la reconciliació i la plena comunió. R/
4. Senyor, Déu de tots els homes,
creient que servíem la fe i la veritat, en algunes èpoques de la història,

fills de l'Església s'han deixat endur per sentiments d'intolerància, i han comès actes de violència contra els germans que professaven altres creences religioses; perdonau-nos i ensenyau-nos a anunciar la veritat amb la dolcesa de la caritat. R/

5. Senyor, Déu de la pau, ens penedim de no haver estat sempre fidels al manament nou, que ens heu donat a l'Evangelí; en algunes circumstàncies, alguns de nosaltres han confiat en el poder i en la força, cedint també a la lògica de la guerra; mostrau-vos misericordiós amb nosaltres i perdonau-nos. R/

6. Senyor, Déu creador i Pare de tota la humanitat, perdonau tot el poble per les vegades en què no ha estat capaç de donar testimoni de la igualtat de tots els vostres fills i filles; perdonau els qui han menyspreat els drets dels altres pobles, de minories ètniques i de grups socials més dèbils, i continuau guiant-nos per camins de la fraternitat. R/

7. Senyor, Déu dels pobres, sovint els fills de l'Església han oblidat els pobres i han contribuït a crear situacions d'opressió i d'esclavitud; perdonau-nos i ajudau-nos a reconèixer en el qui sofreix el rostre del vostre Fill Jesucrist. R/

8. Déu de misericòrdia i de bondat, ajudau-nos a seguir l'exemple de tants de germans nostres que en temps passat han sabut donar testimoni, inclús amb el martiri, del missatge de les Benaurances, antic i sempre nou. Feis que, generosament, perdonem sempre els qui ens han ofès o fet mal. R/

Intencions particulars

Oració

Senyor Déu,
el vostre Fill Jesucrist, jutge de vius i de morts,
en la humilitat de la seva primera vinguda

ha rescatat la humanitat del pecat
i en el seu retorn gloriós ens demanarà compte de totes les culpes:
concediu la vostra misericòrdia i el perdó dels pecats
als nostres pares, als nostres germans i a nosaltres, els vostres servents,
que moguts per l'Esperit sant,
tornem a Vós peneditis de tot cor.
Per Crist Senyor nostre.
R/ Amén.

Signe de penitència o de veneració de Crist Crucificat.

EL COL·LEGI DE CONSULTORS

Reunió extraordinària del dia

28 de desembre de 1999

(Sr. Miquel Àngel de Gelabert, Sr. Francesc Vilal, Sr. Josep Pla, Sr. Ramon

Muñoz, Sr. Francesc Vilal, Sr. Josep Pla, Sr. Ramon

Muñoz, Sr. Francesc Vilal, Sr. Josep Pla, Sr. Ramon

El dia 28 de desembre de 1999 a la sala de les 12 del Palau Episcopal
es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, amb
assistència de tots els seus membres, que al marge es destaquen, per a la
premsa de premsa i del Kydon: Sr. Josep Murguà Soriano, Bisbe Auxiliar
de la Diòcesi Metropolitana de València, com a Administrador Apostòlic
de la nostra Diòcesi.

En primer lloc, el degà del Col·legi de Consultors, Sr. Miquel Àngel
de Gelabert va procedir a la lectura del Decret de Nomenament de l'Ad-
ministrador Apostòlic (Prot. N. 10/1999), de la Congregació dels Bisbes,
amb data de 18 de desembre de l'any 1999.

A continuació Sr. Francesc Vilal i com a Canceller Secretari va
donar fe de l'autenticitat d'aquest document signat per l'Sanctissim Cardenal
Moreira Neves.

Mons. Murguà va emetre la professió de fe prescrita pel Decret i després
va prestar el jurament de fidelitat en assumir l'Ofici eclesial d'Admi-
nistrador Apostòlic.

Per finalitzar l'acte, el Sr. Bisbe va dirigir unes paraules al Col·legi de
Consultors, expressant la seva alegria per aquest nou servei pastoral que
la Santa Seu l'encomana, donant un especial èmfasi a la circumstància de
la celebració del Gran Jubileu de l'Any 2000, durant el qual la Diòcesi

... de l'any de la seva mort...
... de la seva vida...
... de la seva obra...
... de la seva persona...
... de la seva vida...

6. Senyor Déu dels pobres i dels
deprimits, que ens has donat
la vida i la salut, que ens has
donat el teu Fill Jesús, que ens
has donat la teua misericòrdia,
ajuda'ns a seguir el teu camí,
perquè ens portis a la teua gloria.

7. Senyor Déu dels pobres i dels
deprimits, que ens has donat
la vida i la salut, que ens has
donat el teu Fill Jesús, que ens
has donat la teua misericòrdia,
ajuda'ns a seguir el teu camí,
perquè ens portis a la teua gloria.

8. Senyor Déu dels pobres i dels
deprimits, que ens has donat
la vida i la salut, que ens has
donat el teu Fill Jesús, que ens
has donat la teua misericòrdia,
ajuda'ns a seguir el teu camí,
perquè ens portis a la teua gloria.

Intencions particulars

Oració
Senyor Déu,
el vostre Fill Jesús, que ens has donat
la teua misericòrdia, ajuda'ns a
seguir el teu camí, perquè ens portis a la
teua gloria.

ORGANISMES DIOCESANS

FULL INFORMATIU DEL COL·LEGI DE CONSULTORS

Reunió extraordinària del dia

23 de desembre de 1999

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,
Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Jesús Llompарт Díaz,
Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

El dia 23 de desembre de 1999, a la sala del tron del Palau Episcopal, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, amb assistència de tots els seus membres, que al marge es destaquen, per a la premsa de possessió del Rvdm. P. Jesús Murgui Soriano, Bisbe Auxiliar de la Diòcesi Metropolitana de València, com a Administrador Apostòlic de la nostra Diòcesi.

En primer lloc, el degà del Col·legi de Consultors, Mn. Miquel Anglada Gelabert va procedir a la lectura del Decret de Nomenament de l'Administrador Apostòlic (Prot. N. 1010/99), de la Congregació dels Bisbes, amb data de 18 de desembre de l'any 1999.

A continuació Mn. Francesc Triay Vidal com a Canceller-Secretari va donar fe de l'autenticitat d'aquest document signat per l'Emm. Cardenal Moreira Neves.

Mons. Murgui va emetre la professió de fe prescrita pel Dret i després va prestar el jurament de fidelitat en assumir l'Ofici eclesiàstic d'Administrador Apostòlic.

Per finalitzar l'acte, el Sr. Bisbe va dirigir unes paraules al Col·legi de Consultors, expressant la seva alegria en aquest nou servei pastoral que la Santa Seu l'encomana, donant un especial relleu a la circumstància de la celebració del Gran Jubileu de l'Any 2000, durant el qual la Diòcesi

podrà comptar amb un Bisbe que presideixi la comunitat diocesana i les principals celebracions programades.

També va confirmar verbalment tots els càrrecs, esperant poder fer-ho per escrit en la seva pròxima visita a la Diòcesi, durant la qual espera tenir l'oportunitat d'entrevistar-se personalment amb les persones que han exercit distintes responsabilitats durant el pontificat de Mons. Ciurana. Afegeix que el poc temps de que disposa durant aquests dies l'aprofitarà per saludar en primer lloc els capellans malalts i les dues comunitats de monges contemplatives de la Diòcesi.

La sessió es va aixecar a les 11.30 del matí, per tal de poder anar al Santuari de la Mare de Déu del Toro on s'havia programat una pregària i un primer encontre del Sr. Bisbe amb el clergat de la Diòcesi.

Ciudadella de Menorca, 23 de desembre de 1999.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari

COL·LEGI DE CONSULTORS

Reunió extraordinària del dia

24 de desembre de 1999

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,

Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Jesús Llompарт Díaz,

Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

El dia 24 de desembre de 1999, a la sala d'estar del Seminari Diocesà de Menorca, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgu Soriano, amb assistència de tots els seus membres, que al marge es destaquen.

El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic va expressar el seu desig de contar amb la col·laboració estreta del Col·legi de Consultors durant el període d'Administració Apostòlica. Tots els presents van estar d'acord que seria bo que aquest Col·legi actués com a Consell Episcopal, tal i com fins ara ho feien el Vicari General i els Arxiprestes. Així haurà una major representació.

El Sr. Bisbe va emprar una imatge molt gràfica. La d'un passatger que puja a un tren en marxa. Amb l'ajuda de l'Esperit Sant i la col·laboració de tots els present podrà camina amb seguretat.

Per altra banda i sense que d'això es fes cap publicitat, el Col·legi de Consultors el podria ajudar a confeccionar una mena d'informe sobre l'estat de la Diòcesi per tal d'oferir l'Església de Menorca en la millor situació possible al futur Bisbe, de manera que pugui comptar d'entrada amb un coneixement objectiu de la realitat pastoral de la Diòcesi.

Finalment els Consultors varen poder explicar al Sr. Bisbe el procés de l'Assemblea Diocesana, amb les seves propostes d'actuació, la redacció i el contingut del Pla Pastoral Diocesà i també l'itinerari del Directori Sacramental fins als trasllat de Mons Ciuraneta.

El Sr. Bisbe va ponderar el gran valor d'aquests instruments de cara a l'evangelització i que posen de manifest la vitalitat de l'Església Diocesana.

La sessió es va aixecar a les dotze i mitja del migdia.

Ciutadella de Menorca, 24 de desembre de 1999.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari

FULL INFORMATIU DEL COL·LEGI DE CONSULTORS

Reunió extraordinària del dia

15 de gener de 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,
Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Jesús Llompert Díaz,
Mn. Gerard Villalonga Hellín)

El dia 15 de gener de 2000, a la sala d'estar del Seminari Diocesà de Menorca, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència de tots els seus membres, que al marge es destaquen, a excepció de Mn. Rafel Portella que va excusar la seva assistència.

Després de la pregària inicial i de lectura i aprovació de les actes de les

dues sessions anteriors, el Sr. Bisbe Administrador Apostòlic va informar sobre les activitats que ha dut a terme durant els darrers dies i las previsions pels següents, centrades especialment en el coneixement i diàleg amb els preveres de l'Arxiprestat de Ciutadella, dels quals ja s'ha entrevistat amb divuit.

Dins d'aquest capítol d'informacions, Mons. Murgui va fer referència a algunes visites efectuades o previstes a les autoritats d'àmbit insular i local.

El Sr. Bisbe també va explicar que durant aquest dies, amb motiu de la celebració de la Solemnitat de Sant Antoni Abat, presidirà o participarà en diversos actes religiosos i cívics, a la Catedral, al Diari Menorca, a l'Ajuntament de Ciutadella, al Consell Insular de Menorca, etc. Aquesta celebració també li donarà ocasió de visitar les parròquies de Sant Antoni de Maó i de Fornells.

A continuació va donar a conèixer l'original del Decret del seu nomenament com a Administrador Apostòlic i va llegir el decret de nomenament de Vicari General i de Confirmació dels Vicari Judicial, Canceller-Secretari i dels responsables individualment o col·legiadament de l'acció pastoral de la Diòcesi, així com dels organismes consultius del Consell de Presbiteri i del Consell de Pastoral tal i com estaven constituïts durant el pontificat de Mons. Ciuraneta, exposant la seva intenció de publicar-ho el dia de St. Antoni, degut a la significació especial d'aquesta data per a la nostra Diòcesi.

Després el Sr. Bisbe va exposar les determinacions que havia pres en torn a la publicació del Butlletí Oficial del Bisbat de cara a que el nombre corresponent als mesos de novembre-desembre de 1999 reculli les disposicions de la Santa Seu sobre el seu nomenament, els actes jurídics relacionats amb la seva presa de possessió, la seva agenda dels dies 23-25 de desembre, el full informatiu del Col·legi de Consultors i la crònica diocesana d'aquests període de temps.

Posteriorment Mons. Murgui va fer un petit esbós del que podria ser el contingut de la seva pròxima visita a la Diòcesi que tindrà lloc del dia 15 al 20 de febrer: continuar amb el coneixement i diàleg amb els preveres, aquesta vegada amb els de l'Arxiprestat del Centre, reunir-se amb el Consell d'Economia, amb els Delegats Diocesans i amb el Col·legi de Consultors.

Aquesta part de la reunió va acabar amb un balanç altament positiu i gratificant per part del Sr. Bisbe Administrador Apostòlic.

A continuació, el Vicari General va proposar de tenir el recessos pels

capellans els dimecres capvespre, per tal que hi puguin participar els professors. Es començaria amb el dinar de germanor i es podria acabar en torn de les cinc i mitja del capvespre.

També va recordar el curs de formació permanent del clergat que aquest any impartirà el jesuïta manacorí, P. Lluís Ladària, Professor de Teologia Dogmàtica a la Universitat Gregoriana de Roma.

Finalment els consultors van poder dialogar amb el Sr. Bisbe d'alguns temes d'orde pastoral.

La reunió es va aixecar a les dotze i mitja del migdia.

Ciudadella de Menorca, 15 de gener de 2000.

Gerard Villalonga,
Secretari

FULL INFORMATIU DEL COL·LEGI DE CONSULTORS

Reunió extraordinària del dia

19 de febrer de 2000

A les dotze i mitja del migdia del dia 19 de febrer de 2000, a Cal Bisbe, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, es va reunir el Col·legi de Consultors, amb l'assistència de tots els seus membres.

El Sr. Bisbe va informar, en primer lloc, sobre la temàtica dels mitjans de comunicació social. Després de les reunions que ha mantingut amb els responsables diocesans d'aquest àmbit i amb sintonia amb el que ja va expressar durant la seva intervenció en el sopar de la festa de St. Antoni, creu que s'han de mantenir tres principis: a) La claritat doctrinal en la informació religiosa; b) l'humanisme cristià com a rerefons filosòfic; c) la confiança en la responsabilitat dels directius de cada mitjà de comunicació, per tal de mantenir el propi ideari. Concloent, que no s'ha d'oblidar que tots aquests mitjans són instruments de cara a l'acció evangelitzadora de l'Església.

Pel que es refereix al Butlletí Oficial del Bisbat, el Sr. Bisbe va informar sobre una modificació respecte al que s'havia dit a la darrera reunió. El n° corresponent a novembre-desembre de 1999 finalitzarà amb la presa de possessió del Mons. Ciuraneta a Lleida i el n° corresponent a

Gener-Febrer de 2000 s'obrirà amb el començament de l'Administració Apostòlica.

A continuació, Mons. Murgui va informar sobre la reunió dels Consell d'Economia que va estudiar el balanç de 1999 i els pressuposts de l'any en curs. Va destacar la bona feina que duen a terme els laics que col·laboren en aquesta tasca. Dins d'aquest àmbit, el Sr. Bisbe creu que s'han de mantenir els següents principis durant aquest període: a) que no es prenguin decisions que puguin condicionar el futur, continuant els estudis i projectes que s'hauran d'aprovar més endavant; b) que no es modifiqui l'actual situació patrimonial de l'Església; c) acceptar els acords amb les administracions públiques, sempre que no suposin alteració patrimonial.

Una darrera informació va tractar sobre les visites efectuades a l'Arxiprestat del Centre i a alguns capellans de l'Arxiprestat de Maó. El Sr. Bisbe va dir que ja s'ha entrevistat amb 33 preveres, manifestant que durant la pròxima visita espera poder parlar amb la resta.

Finalment, Mons. Murgui va fer un petit esbós del que podria ser el contingut de la seva pròxima visita a la Diòcesi, que tindrà lloc del dia 21 al 27 de març.

Després d'un intercanvi d'opinions amb els consultors sobre l'estat actual de la Diòcesi, la sessió es va aixecar a les 13.30 del migdia.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari

FULL INFORMATIU DEL CONSELL DEL PRESBITERI

Reunió extraordinària del dia

22 de març de 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,

Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Guillem Pons Pons,

Mn. Antoni Fullana Marquès, Mn. Joan Bosco Martí Marquès,

P. Isidre Serdà Massana, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les dotze del migdia del 22 de març de 2000, a Cal Bisbe, es va reunir en sessió ordinària el Consell del Presbiteri, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència de tots els membres, que al marge es destaquen, a excepció de Mn. Jesús Llompart que va excusar la seva assistència.

El Sr. Bisbe va Manifestar, en primer lloc, que encara que no hi hagués orde del dia previ d'aquesta reunió, havia considerat oportú mantenir-la tal com estava previst al calendari Diocesà, per tal de tenir un primer contacte amb el Consell del Presbiteri, donat que en el Decret signat el dia 17 de gener l'havia assumit segons l'ordenament que tenia i amb les persones que l'integraven abans de produir-se la situació de Seu vacant.

Durant aquesta reunió va manifestar als presents que havia assumit el Consell de Consultors com a Consell Episcopal durant el temps que estarà al front de la Diòcesi i que s'ha reunit amb aquest organisme cada vegada que ha estat a la Diòcesi.

Sobre tema de calendari, Mons. Murgui va adelantar als presents les seves previsions en torn a les seves visites a la Diòcesi, de moment, fins al mes de juliol, ja que no sap el temps que se perllongarà el règim d'Administració Apostòlica i als menys s'ha de planificar fins a final de curs.

Pel que respecta a les confirmacions es va acordar que a l'Arxiprestat de Ciutadella es podria fer una celebració conjunta a la Catedral el dia 4 de juny. Es va dir que a l'Arxiprestat de Maó no seria possible fer-ho unificadament, ja que la major part de les parròquies han demanat la confirmació al principi del pròxim curs. De moment, només Santa Maria, St. Climent i Es Castell sol·liciten fer-ho a final de curs.

Referent a la Celebració del Corpus Christi, es va acordar que la Missa i la processó tindrien lloc el capvespre del diumenge 25 de juny, encara que sigui la segona festa de St. Joan; també es va recordar que aquest dia es celebra el jubileu de Caritas.

Els arxiprestes van explicar que durant aquest curs pràcticament no hi ha hagut reunions arxiprestals de preveres per raó de la dinàmica que es seguia fins ara de preparació de l'orde del dia dels consells del presbiteri.

Tots van valorar positivament les Jornades de Teologia que el P. Ladarria va dirigir durant el mes de febrer, així com els recessos de capellans amb la metodologia de lectura creient de la Bíblia.

Tots van estar d'acord en que s'han de donar passos per tal de fer viure més la fraternitat sacerdotal. S'han de fer esforços per crear espais de germanor, comunicació i espiritualitat entre nosaltres, amb la seguretat que això repercutirà en la bona marxa pastoral de la Diòcesi.

Amb aquest sentit es va programar el recés de la Missa Crismal durant la qual es celebrarà el jubileu dels capellans i el dinar festiu de Pasqua a St. Joan de Missa.

Finalment Mons Murgui va informar d'un nomenament d'un capellà com adscrit d'una parròquia.

Una pregària per l'etern descans de Mn. Francesc Anglada Juaneda va posar fi a la sessió, a la 1.30 del migdia. Després tots van anar a dinar al Seminari.

Ciutadella de Menorca, 22 de març de 2000.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari

FULL INFORMATIU DEL COL·LEGI DE CONSULTORS

Reunió extraordinària del

25 de març de 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,

Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Jesús Llompart Díaz,

Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les dotze i mitja del migdia del 25 de març de 2000, a Cal Bisbe, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència de tots els seus membres, que al marge es destaquen.

El Sr. Bisbe va explicar que el dia anterior havia finalitzat les entrevistes amb els preveres de l'Arxiprestat de Maó, manifestant que ja s'ha entrevistat, sense cap prevenció per la seva part i tal com el Consell de Consultors li havia proposat, amb tot el clergat de la Diòcesi i que ha descobert, com es natural, riqueses i mancances, destacant l'alt grau de sinceritat i capacitat dels nostres capellans.

Tots els presents estan d'acord que seria bo anar creixent en comunió presbiteral i que tot el que es pugui fer en aquest camp, per poc que sembli, contribuirà al fruit dels valuosos instruments pastorals que s'han anant elaborant durant els darrers cursos: propostes d'actuació de l'Assemblea Diocesana i Pla Pastoral Diocesà.

A la seva visita a l'Arxiprestat de Maó, el Sr. Bisbe va demanar als quatre consiliaris de les confraries de Setmana Santa que li expressessin per escrit el seu acord sobre els actes de Setmana Santa que ell hauria de pre-

sidir. Mons. Murgui comunicà als consultors que ja havia rebut aquesta carta i que participarà en el Via-Crucis del Diumenge del Ram, a l'Església de St. Francesc, i a la processó de l'Encontre i a la Missa Major del dia de Pasqua, a la Parròquia de Santa Maria.

A continuació, Mons. Murgui amb els Consultors van concretar els dies per administrar el Sagrament de la Confirmació durant els pròxims mesos.

Altre tema tractat va ser l'adscripció d'un capellà a una parròquia.

Finalment els Consultors es van posar d'acord per tal que la modificació dels horaris d'estiu s'unifiqués a tota la Diòcesi, a partir del dia 1 de juny.

Sense més assumptes per tractar, s'aixecà la sessió a la 1.30 del migdia, amb el res de l'Angelus.

GENIB

Ciutadella de Menorca, 25 de març de 2000

Gerard Villalonga,

Secretari

El Sr. Bisbe va explicar que el dia anterior havia finalitzat les seves visites pastorals als parròquies de l'Arxiprestat de Maó, manifestant que ja s'ha entrevistat sense cap problema per la seva part i tal com el Govern de les Illes li havia proposat, amb el suport de la Conferència Episcopal, i que ha demostrat amb la seva capacitat dels nostres capellans.

Tots els presents van d'acord que serà bo veure créixer en unitat prebiteral i que ja el que es pugui fer en aquest camp, per poc que semblés, contribuirà al fruit dels valuosos instruments pastorals que s'han anat elaborant durant els darrers cursos: propostes de l'Assemblea Diocesana i Pla Pastoral Diocesà.

A la seva visita a l'Arxiprestat de Maó, el Sr. Bisbe va demanar als quatre consiliaris de les confraries de Setmana Santa que li expressessin per escrit el seu acord sobre els actes de Setmana Santa que ell hauria de pre-

L'Institut de Menors. 25 de març de 2000

Sr. Bisbe Administrador Apostòlic
 25 de març de 2000

- Mn. Miquel Àngel i Galabert, Mn. ...
- Mn. ...
- Mn. ...

A les 10:30 hores i mitja de la tarda el 25 de març de 2000, el Sr. Bisbe va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Laicoats, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mn. ... amb l'assistència de tots els seus membres, que hi van estar destacant...

El Sr. Bisbe va explicar que el dia anterior havia finalitzat les seves visites pastorals als parròquies de l'Arxiprestat de Maó, manifestant que ja s'ha entrevistat sense cap problema per la seva part i tal com el Govern de les Illes li havia proposat, amb el suport de la Conferència Episcopal, i que ha demostrat amb la seva capacitat dels nostres capellans.

Tots els presents van d'acord que serà bo veure créixer en unitat prebiteral i que ja el que es pugui fer en aquest camp, per poc que semblés, contribuirà al fruit dels valuosos instruments pastorals que s'han anat elaborant durant els darrers cursos: propostes de l'Assemblea Diocesana i Pla Pastoral Diocesà.

A la seva visita a l'Arxiprestat de Maó, el Sr. Bisbe va demanar als quatre consiliaris de les confraries de Setmana Santa que li expressessin per escrit el seu acord sobre els actes de Setmana Santa que ell hauria de pre-

GENER

El Bisbe Administrador Apostòlic insta tota la comunitat diocesana a mirar cap al futur per a viure en la unitat i l'estimació, deixant enrere vells esquemes passats, en la celebració de Sant Antoni Abat.

En una homilia molt efusiva, monsenyor Jesús Murgui Soriano, Administrador Apostòlic de Menorca, va llançar una crida a la unitat sincera de l'Església i de tota la societat menorquina, exercint el diàleg i l'estimació com a eines fonamentals de l'existència humana.

Per al Prelat valencià, "Menorca són els menorquins", no les pedres i la naturalesa que Déu ens donat i que cal cuidar. Per sobre de tot hi ha les persones. "Entre tots cal potenciar un sol compromís de viure des de la unitat i la família, com a veritables germans".

Sota els accents "Sigueu família, sigueu germans", el Bisbe Murgui ha demanat als preveres de Menorca i a tota la comunitat diocesana de trencar vells esquemes ancorats en els anys 60 i a mirar cap al futur, vivint la caritat i el servei als demés, sense estar pendents de poders, riqueses, honors, imatges i títols que ens donarien prestigi.

Per a monsenyor Murgui "Déu dona serenor i fortalesa", i la vocació de tot cristià és descobrir "el que Déu vol de nosaltres". La festa de Sant Antoni ha de ser "missatge i bandera de llibertat". D'una llibertat que dona la vida en Déu, ja que ell és "la força i la serenor per arribar a la saviesa de vida".

Des de la celebració d'aquesta diada, emmarcada en l'Any del Jubileu, el Bisbe ha exhortat a tots a "trencar les nostres cadenes que ens lliguen als

ídols d'avui". Per aquest motiu ha demanat a tota l'Església menorquina viure el 2000 des d'una actitud alliberadora dels pecats que fermem, avui dia, l'Església de Menorca.

La celebració de la festa de Sant Antoni ha tingut el seu punt decisiu en l'Eucaristia celebrada a la Catedral, presidida pel Bisbe Administrador Apostòlic, Jesús Murgui Soriano, i concelebrada per una vintena de capellans. Així mateix hi ha assistit les autoritats insulars, encapçalades pel president del Govern Balear, Francesc Antich, i la presidenta del Consell Insular, Joana Barceló; així com tot el consistori municipal de Ciutadella, amb l'alcalde Pau Lluch al front.

La festa de Sant Antoni també s'ha celebrat a altres indrets de l'illa. Si el Bisbe Jesús Murgui presidia el dilluns 17 a la Catedral, el dissabte ho va fer a Sant Antoni de Fornells, i el diumenge, a Sant Antoni de Maó. De la mateixa manera aquestes dues parròquies i altres del cap de Llevant menorquí han celebrat misses i benediccions d'animals en memòria del Sant Patró de l'Església de Menorca.-

El Bisbe Jesús Murgui confirma tots els càrrecs vigents de l'Església menorquina en la festa patronal de Sant Antoni.

En la festa de Sant Antoni Abat, patró de la Diòcesi de Menorca, el Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca, Mons. Jesús Murgui Soriano, va firmar un decret a on es confirmava a totes les persones que ocupen càrrecs a dins l'organigrama de l'Església menorquina.

En el document signat el Bisbe Jesús Murgui nomena com a Vicari General Mn. Sebastià Taltavull Anglada, així com ha confirmat Mn. Gerard Villalonga Hellín com a Vicari Judicial, i Mn. Francesc Triay Vidal com a Canceller-Secretari. El càrrec de Vicari General havia cessat després de la presa de possessió del Bisbe Ciuraneta a Lleida i havia de renovar-se segons marca la normativa canònica vigent. Així com s'havien de confirmar els càrrecs de Vicari Judicial i Canceller-Secretari.

Així mateix, monsenyor Murgui, a fi que no es pateixi cap col·lapse i s'asseguri la continuïtat, ha confirmat tots els càrrecs menors de la Cúria Diocesana, així com els responsables de l'acció pastoral de la Diòcesi. És a dir, arxiprestes, delegats diocesans, presidents de comissions, juntes i consells diocesans, com els consiliaris i dirigents d'associacions, amb els quals manifesta poder tenir molt prest un primer contacte.

En el decret, el Bisbe Murgui assumeix els organismes consultius del

Consell del Presbiteri i del Consell Pastoral, tal i com havien quedat constituïts en l'època del Bisbe Ciuraneta.

De la mateixa manera que el Bisbe Murgui manifesta el principi jurídic vigent en aquest període d'interinitat ("sede vacante, nihil innovetur"), es reserva el dret que li ofereix la potestat episcopal ordinària que ha rebut, a fi que el temps, les necessitats pastorals i de govern, i el seu coneixement de les persones i de les coses podria exigir variacions en els nomenaments, sobretot, si es perllongàs la situació d'Administració Apostòlica.

El document també deixa constància de la petició que fa el Bisbe Murgui, que "L'Església pugui donar-nos prest el Bisbe successor de Mons. Ciuraneta".

Caritas Diocesana de Menorca promou la creació d'una Casa d'Acollida i un Menjador Social, a més d'una nau industrial per al taller d'integració laboral "Mestral" com a projectes jubilars del 2000.

El Bisbat de Menorca fa gairebé un any que va comprar una casa a Ciutadella que els darrers anys havia estat un convent per a religioses per a posar-la a disposició de Caritas Diocesana per tal de poder disposar d'uns millors serveis i organitzar una casa d'acollida. Es va comprar aquesta casa perquè està a un lloc bastant cèntric i perquè la distribució d'habitacions i dependències la fan molt apta per a la missió a què es destina. Disposa de 10 habitacions individuals amb dutxa i lavabo i una sala per a menjador. Tant la casa d'Acollida com el Menjador social que hi haurà, es duran a partir d'un conveni signat amb l'Ajuntament de Ciutadella.

Mn. Francesc Triay, delegat de Caritas, va muntar el que havia estat convent de les Germanes Franciscanes Filles de la Misericòrdia que va adquirir el Bisbat per a rectoria de la Parròquia de Sant Francesc. Després de la rehabilitació d'aquelles dependències va quedar una casa digna". En canvi a Ciutadella, segons manifesta Mn. Triay, "per dificultats de trobar un espai en condicions, primer es va muntar a una casa de l'Ajuntament al carrer de Santa Clara, era una casa que no es podia arreglar per falta d'espai, fer unes despeses considerables a aquella casa no era aconsellable. A iniciativa de l'àrea social de l'Ajuntament de Ciutadella d'aquell moment es van adaptar unes dependències de Sant Miquel, que eren més dignes que no la casa del carrer de Santa Clara, però sempre ens resultava difícil acceptar que una casa d'acollida hagués d'estar fora poble i que les habitacions s'haguessin de compartir, per persones que no es coneixien de res".

Caritas ha aspirat sempre a poder organitzar a Ciutadella una casa que tenguí unes condicions dignes, per poder fer un millor servei als nostres germans necessitats. La decisió de presentar aquest projecte en motiu de l'any Jubilar va ser a principis d'aquests curs quan el bisbe Francesc Xavier Ciuraneta, llavors encara bisbe de Menorca, va demanar a Caritas quins projectes s'havien de posar en marxa. Es va acceptar aquest projecte junt amb la construcció d'una nau industrial al Polígon per als tallers Mestral que estan a una nau insuficient per a dur endavant els programes que estan en marxa.

FEBRER

Mn. Antoni Fullana Marqués és nomenat consiliari nacional del Moviment Scout Catòlic (MSC) per part de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

El nomenament es va produir el 17 de febrer a Madrid al termini de la reunió de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola. Tal i com ja va anunciar el Bisbat de Menorca el mes de novembre passat, Antoni Fullana Marqués va ser designat candidat a ocupar el càrrec de Consiliari Nacional del Moviment Scout Catòlic (MSC) d'Espanya. En la darrera Assemblea Nacional dels escoltes celebrada a Santander el mateix novembre de l'any passat, els assembleistes proposaren a la Conferència Episcopal el nom d'aquest sacerdot ciutadellenc, vinculat a l'escoltisme des de fa molts anys.

Davant les eleccions generals del 12-M.

El Bisbat de Menorca s'adheria el passat 17 de febrer al comunicat de premsa de la comissió permanent de la conferència episcopal espanyola sobre els criteris dels catòlics davant les pròximes eleccions generals del 12 de març.

El Bisbe Administrador Apostòlic es reuneix amb els delegats diocesans per analitzar la situació actual de la pastoral sectorial.

Des de dimarts 15 de febrer monsenyor Jesús Murgui va tenir l'oportunitat de visitar els diferents rectors i capellans de l'arxiprestat del Centre, tal i com ja va fer amb l'arxiprestat de Ciutadella al mes de gener. El matí del dissabte 19 es va reunir per primera vegada amb els delegats diocesans per a analitzar la situació actual de la pastoral sectorial. El Prelat, que ja va confirmar tots els càrrecs el mateix dia de Sant Antoni abat, va animar tots els seus delegats a continuar la tasca començada i a millorar la presència evangelitzadora en cada sector, manifestant la importància, avui dia, de la formació dels agents de pastoral i de la urgència especial de la dimensió vocacional. Monsenyor Jesús Murgui ha demanat als delegats la recerca d'un treball "de proximitat, de servei generós, amb el convenciment de propiciar valors i principis evangèlics", amb un "gran amor a l'Església", manifestant la comunió amb el Bisbe i el Papa Joan Pau II, i una fidelitat a la doctrina cristiana, a fi de promoure una Església de comunió, pacificadora, amb l'esforç madur de construir família.

Entre les iniciatives pastorals més properes que duran a terme les diferents delegacions cal mencionar la pròxima inauguració de la casa d'acollida i menjador social a Ciutadella; la promoció d'un nou cantoral per a les celebracions; l'estudi de les propostes de l'episcopat espanyol en relació a l'ensenyament religiós; la creació del SIPS (Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut) a Balears; establir una xarxa de comunicadors parroquials; crear un centre d'orientació vocacional diocesà; la coordinació de la formació matrimonial que es desenvolupa a la diòcesi; la promoció de la peregrinació jubilar a Roma per part dels joves; la consolidació de la Catequesi Familiar; la celebració de la Setmana d'Animació Missionera a finals de març; i la promoció religiosa entre el sector turístic.

També per primera vegada, presidia el vespre del 18 el Consell Diocesà d'Economia, amb la intenció de tenir un primer contacte i prendre part activa en l'aprovació dels pressupostos parroquials i de cada delegació diocesana.

Monsenyor Jesús Murgui: *“Només arribam a ser en plenitud nosaltres mateixos en virtut de l’acció de Déu en la nostra vida”. Per al prelat la Quaresma “és un temps de profunditat, de conversió, de centrar-nos, de tornar a Déu, a l’Amor”.*

El Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca llança una Exhortació Pastoral per al temps quaresmal el dimecres de Cendra anomenada “Temps de Quaresma, temps de Gràcia”, per a ajudar a la reflexió dels cristians menorquins.

Coincidint amb l’inici del temps de Quaresma, el Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca, monsenyor Jesús Murgui, va adreçar a tota la comunitat cristiana de l’Illa una Exhortació Pastoral que sota el títol “Temps de Quaresma, temps de Gràcia” convidava els cristians a viure més intensament el temps quaresmal com un temps d’agraïment, de pregària, de silenci, de caritat i solidaritat, de profunda vivència cristiana i de celebració de la fe.

Per al Prelat valencià, “aquest dies –que l’Església ens ofereix– escoltam la crida a obrir-nos, a sortir de nosaltres mateixos, a tornar al Senyor”, i a continuar “un camí de superació, d’esforç, d’alliberació”. Monsenyor Jesús Murgui creu que “no s’arriba a l’home nou abandonant-se a la força de la gravetat de la pròpia vida, del pur instint, de la simple comoditat”, sinó que és “des de la tensió, el propi domini”. El document ofereix pautes d’actuació i reflexió per a la Quaresma que ara comença a fi de “cercar silencis en els que escoltar al Senyor, vivint molt de l’oració”; “dies per a desprendre’s del pecat, per abandonar el que ens aparta del Pare”, a través del sagrament de la Penitència, “rebent el seu perdó, el seu abraç, la seva vida nova”.

El Bisbe Jesús Murgui encomana a l’Església de Menorca la continuïtat pastoral iniciada en temps del bisbe Ciuraneta.

La reunió mantinguda amb el Consell Pastoral Diocesà el dissabte 25 i, de dimecres 22, amb el Consell del Presbiteri, van servir per a donar suport a la posada en marxa del Pla Pastoral Diocesà 1999-2002. Per al Bisbe Jesús Murgui, Família, Joves i Ensenyament són tres prioritats per a “un bon camí pastoral”.

Els membres del Consell Pastoral Diocesà (CPD) es reuniren per primera vegada amb el Bisbe Administrador Apostòlic. L'objectiu era tenir un primer contacte i tocar el pols a la marxa pastoral de la diòcesi menorquina.

Monsenyor Murgui, que ja va ratificar els membres del CPD el passat 17 de gener, festa de Sant Antoni abat, els animà a continuar la tasca iniciada amb el Bisbe Ciuraneta, una vegada finalitzada l'Assemblea Diocesana, i concretada amb l'elaboració del Pla Pastoral Diocesà 1999-2002, confeccionat en el curs anterior, i que enguany havia d'iniciar la seva posada en marxa.

El Bisbe Jesús i els membres del CPD, a l'igual que amb la reunió del passat dimecres al Consell del Presbiteri, van traçar el marc humà adient a fi de propiciar una posada en pràctica de tots i cadascun dels aspectes del Pla Pastoral. Els representants dels arxiprestats i delegacions van donar els seus punts de vista al Bisbe sobre la situació actual de la Diòcesi. Per a monsenyor Jesús Murgui el fet que el Pla Pastoral contempli la Família, l'atenció a la Joventut i el sector pastoral de l'Ensenyament com a accions prioritàries en el pròxim trienni, és un encert evangelitzador i que cal potenciar.

Tant a la reunió del Consell del Presbiteri com del Consell Pastoral es va tenir un record i una pregària especial pel viatge pastoral del Papa Joan Pau II a Terra Santa.

Solemne Veuja Presbital

Els recessos de pregària dels preveres correspondrà a aquest mes tindran lloc ambdós al Seminari Diocesà el dia 5 i el dia 19, aquest últim de la Missa Crismal

Dimecres Sant. Preveres

A les 18 h. Trobada i Rees de pregària al Seminari

A les 20.30 h. Missa Crismal a la S.E. Catedral.

El Sr. Bisbe presidirà a Maó, el Via-Crucis del Diumenge de Rams a la parròquia de Sant Francesc i l'Eucaristia solenne del Dia de Pasqua, a la parròquia de Santa Maria.

El dissabte, dia 29 tindrà lloc la celebració jubilar de la comunicació i la cultura a la S.E. Catedral.

Elle membres del Consell Pastoral Diocesà (CPD) es reuniran dijous
a les 10 del matí al Bisbe Administrador Apostòlic. L'objectiu era tenir
un primer contacte i fer un repàs a la carta pastoral de la diòcesi menor-
quina. La reunió va ser presidida pel bisbe Ciurana i va comptar amb
la presència dels membres del CPD i dels membres de la comissió
de treball. El bisbe Ciurana va explicar la seva experiència
durant el seu mandat i va destacar la importància de la pastoral
menorquina. El bisbe Ciurana va destacar la importància de la pastoral
menorquina i va destacar la importància de la pastoral menorquina.
El bisbe Ciurana va destacar la importància de la pastoral menorquina
i va destacar la importància de la pastoral menorquina. El bisbe Ciurana
va destacar la importància de la pastoral menorquina i va destacar la
importància de la pastoral menorquina. El bisbe Ciurana va destacar la
importància de la pastoral menorquina i va destacar la importància de la
pastoral menorquina. El bisbe Ciurana va destacar la importància de la
pastoral menorquina i va destacar la importància de la pastoral menorquina.

El Bisbe Jesús Murgui encomana a l'Església de Menorca la continuïtat pastoral iniciada en temps del bisbe Ciurana.

La reunió mantinguda amb el Consell Pastoral Diocesà el dissabte 25 i
el diumenge 22, amb el Consell del Presbiteri, van servir per a donar suport
a la posada en marxa del Pla Pastoral Diocesà 1999-2002. Per al Bisbe
Jesús Murgui, Família, Joves i Ensenyament són tres prioritats per a "un
bon camí pastoral".

MES D'ABRIL

El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic serà a la diòcesi els dies de Setmana Santa i Pasqua, concretament des del dia 14 fins al dia 24. Presidirà les celebracions de la S.E. Catedral corresponents als dies sants:

Diumenge de Rams, Benedicció de Rams i Eucaristia.

Dimarts Sant, Celebració del Perdó.

Dimecres Sant, Missa Crismal i Jubileu dels Preveres.

Dijous Sant, Missa de la Cena del Senyor.

Divendres Sant, Celebració de la Passió del Senyor.

Solemne Vetlla Pasqual.

Els recessos de pregària dels preveres corresponents a aquest mes tindran lloc ambdós al Seminari Diocesà: el dia 5 i el dia 19, aquest abans de la Missa Crismal.

Dimecres Sant. Preveres

A les 18 h. Trobada i Recés de pregària al Seminari

A les 20.30 h. Missa Crismal a la S.E. Catedral.

El Sr. Bisbe presidirà a Maó el Via-Crucis del Diumenge de Rams a la parròquia de Sant Francesc i l'Eucaristia solemne del Dia de Pasqua, a la parròquia de Santa Maria.

El dissabte, dia 29 tindrà lloc la **celebració jubilar de la comunicació i la cultura** a la S.E. Catedral.

El **Sr. Bisbe Administrador Apostòlic** serà a Menorca els dies 2-7 de maig i presidirà les celebracions jubilers en ocasió de la **Festivitat de la Mare de Déu del Toro** i administrarà el **Sagrament de la Confirmació** a les parròquies de *Ntra. Sra. del Roser des Castell* i de *Santa Maria de Maó*.

El **Recés de Pregària** per als preveres corresponent a aquest mes serà el dia 3 al Seminari Diocesà.

Festivitat de la Mare de Déu del Toro,
Patrona de Menorca

Dia 6: Trobada de preveres i religiosos/es
Vetla de Santa Maria

Dia 7: Solemne Eucaristia i Benedicció dels camps

La **formació permanent per als preveres** tindrà lloc els dies 17-18 al Toro, sobre la temàtica dels *mitjans de comunicació*.

El diumenge, 28 tindrà lloc la **celebració jubilar dels malalts i discapacitats** a la S.E. Catedral.

Dia 31: reunió del **Consell del Presbiteri**.

El **Sr. Bisbe Administrador Apostòlic** serà a Menorca des del dia 30 de maig al 4 de juny.

MES DE JUNY

El Sr. Bisbe administrarà el **Sagrament de la Confirmació** a les parròquies de *Es Migjorn*, *Sant Climent*, *Es Mercadal*. A la S.E. Catedral tindrà lloc la celebració conjunta de les Confirmacions de les parròquies de *Sant Esteve*, *Sant Rafael*, *Sant Antoni Mª Claret*, *Sant Francesc* i del *Santuari de Maria Auxiliadora*.

Dia 3: reunió del **Consell Pastoral Diocesà**

També el **Sr. Bisbe** serà a Menorca la setmana de les festes de Sant Joan i presidirà la **Celebració de l'Eucaristia del Corpus Christi i la processó eucarística** del dia 25, a les 19.30 a la S.E. Catedral. Aquest dia tindrà lloc la celebració jubilar de Caritas.

Els dies 26-30: **Exercicis Espirituals per als preveres** dirigits per Mns. Agustín Cortés Soriano, bisbe d'Eivissa.

